

A.3.1. Instrument comun de interventie si simulare situatie de criza –

**Identificarea aspectelor specifice elementele de bază și structura taberei de acordare a
asistentei umanitare participarea cetatenilor in gestionarea unor situatii de urgenta,
Standarde minime și servicii furnizate în taberele de sinistrați, Servicii si categorii de
beneficiari cu ocazia furnizarii asistentei umanitare de catre cetateni**

2023

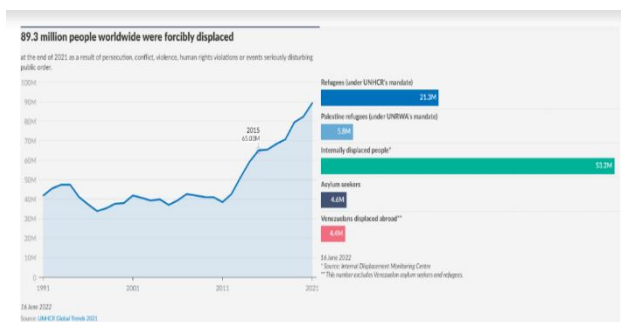
Statistici privind persoanele ce au nevoie de asistență umanitară

- Statistici privind persoanele strămutate forțat din întreaga lume – 103 milioane la jumătatea anului 2022

Aceasta statistică acoperă populațiile strămutate, cum ar fi refugiații, solicitanții de azil și persoanele strămutate în interior, inclusiv datele demografice ale acestora. Sunt incluși și apatrizii, cei mulți dintre care nu au fost niciodată strămutați. Baza de date reflectă, de asemenea, diferitele tipuri de soluții pentru populațiile strămutate, cum ar fi repatrierea sau relocarea¹.

72% - peste 7 din 10 dintre toți refugiații aflați sub mandatul UNHCR și alte persoane care au nevoie de protecție internațională	Număr de persoane strămutate
Republica Arabă Siriană	6,8 milioane
Venezuela	5,6 milioane
Ucraina	5,4 milioane
Afganistan	2,8 milioane
Sudanul de Sud	2,4 milioane
36% - găzduite în 5 țări, inclusiv persoane care au nevoie de protecție internațională	Număr de persoane găzduite
Turcia	3,7 milioane
Columbia	2,5 milioane
Germania	2,2 milioane
Pakistan	1,5 milioane
Uganda	1,5 milioane

- Statistica din 2021 privind persoanele strămutate -
 - 89.3 milioane de persoane au fost strămutate până la finalul anului 2021 ca urmare a persecuțiilor, conflictelor, violenței, încălcări ale drepturilor umane etc².

27.1 million refugees

21.3 million refugees under UNHCR's mandate
5.8 million Palestine refugees under UNRWA's mandate

¹ <https://www.unhcr.org/refugee-statistics/>

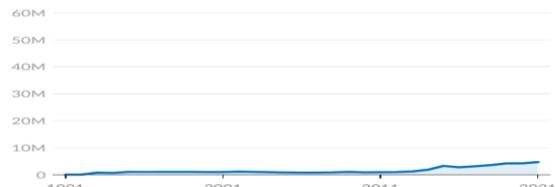
² <https://www.unhcr.org/about-unhcr/who-we-are/figures-glance>

53.2 million internally displaced people

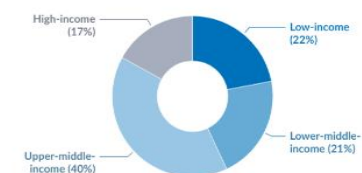

4.6 million asylum seekers

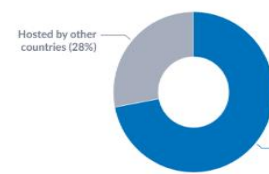
83% hosted in low- and middle-income countries

Low- and middle-income countries hosted 83 per cent of the world's refugees and Venezuelans displaced abroad.*

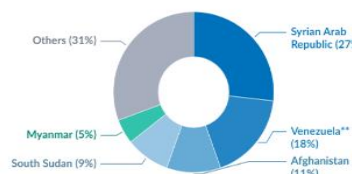
72% hosted in neighbouring countries

72 per cent of refugees and Venezuelans displaced abroad lived in countries neighbouring their countries of origin.**

69% originated from just five countries

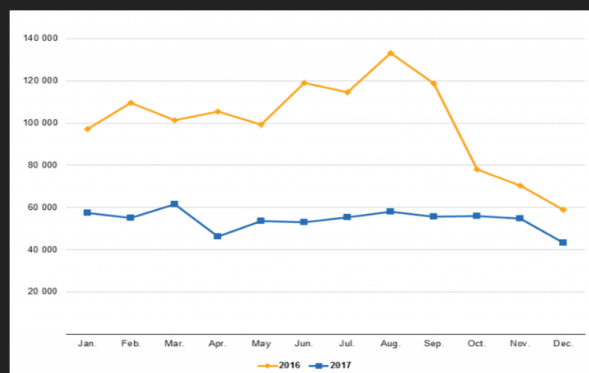
More than two thirds (69 per cent) of all refugees and Venezuelans displaced abroad came from just five countries.*

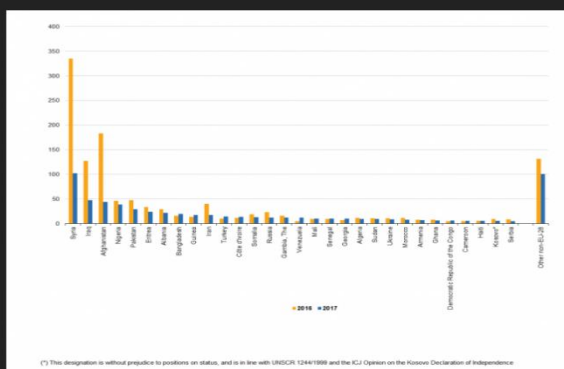
Statistici privind fluxul de refugiați și migranți în Europa 2015-2017

În 2015 și 2016, UE a cunoscut un aflus fără precedent de refugiați și migranți. Peste 1 milion de oameni au ajuns în Uniunea Europeană, majoritatea fugind de război și teroare din Siria și din alte țări. UE a convenit asupra unei game de măsuri pentru a face față crizei³.

Tabel 1. Cereri de azil către Uniunea Europeană (non-UE) în statele membre UE-28, 2006-2017 (mii)

Tabel 2. Țările de cetățenie ale solicitanților de azil (din afara UE) din statele membre UE-28, 2016 și 2017

Statistică privind situația persoanelor afectate de inundațiile din Pakistan - septembrie 2022

³ <https://refugeelives.eu/statistics/>

- 33 de milioane de persoane afectate de inundații puternice și ploi abundente
- 3,400,000 de copii aflați în dificultate
- peste 7.600.000 de persoane strămutate care au nevoie de asistență⁴.
- **Statistici privind refugiații**

Conform UNHCR, peste 6,6 milioane de refugiați și de persoane aflate în situații similare celor de refugiu trăiesc în tabere, dintre care 4,6 milioane în tabere planificate/gestionate și aproximativ 2 milioane în tabere de auto-stabilire⁵.

- **Statistici privind migrația către Europa**

Potrivit Comisiei Europene cifrele generale ale imigranților în Europa la 1 ianuarie 2021 erau:

- 447,2 milioane de migranți care trăiesc în UE
- 23.7 milioane nu sunt cetățeni ai UE – 5.3% din totalul populației UE
- 37.5 milioane de persoane au fost născute în afara UE (8,4% din totalul locuitorilor UE)

Ponderea populației născute în străinătate în UE este mai mică decât în majoritatea țărilor cu venituri mari⁶.

72% originate from just five countries

More than 7 in 10 of all refugees under UNHCR's mandate and other people in need of international protection come from just five countries.

Syrian Arab Republic	6.8 million
Venezuela	5.6 million
Ukraine	5.4 million
Afghanistan	2.8 million
South Sudan	2.4 million

36% hosted in five countries

Türkiye hosts the largest number of refugees, with 3.7 million people. Colombia is second with more than 2.5 million, including other people in need of international protection.

Türkiye	3.7 million
Colombia	2.5 million
Germany	2.2 million
Pakistan	1.5 million
Uganda	1.5 million

36.5 million are children

At the end of 2021, of the 89.3 million forcibly displaced people, an estimated 36.5 million (41%) are children below 18 years of age.

1.5 million children were born as refugees

Between 2018 and 2021, an average of between 350,000 and 400,000 children were born into a refugee life per year.

204,500 refugees returned or were resettled

Some 162,300 refugees returned to their countries of origin during the first six months of 2022 while 42,300 were resettled (with or without UNHCR's assistance).

74% hosted in low- and middle-income countries

Low- and middle-income countries host 74 per cent of the world's refugees and other people in need of international protection. The least developed countries provide asylum to 22 per cent of the total.

⁴ Pakistan Humanitarian Situation Report, Nr. 3, UNICEF, 2022, disponibil online la adresa: [https://www.unicef.org/media/127711/file/Pakistan-Humanitarian-SitRep-No.3-\(Floods\)-20-Sep-2022.pdf](https://www.unicef.org/media/127711/file/Pakistan-Humanitarian-SitRep-No.3-(Floods)-20-Sep-2022.pdf).

⁵ <https://www.unhcr.org/what-we-do/respond-emergencies/shelter>

⁶ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/promoting-our-european-way-life/statistics-migration-europe_en

4.3

million stateless people

Data on some 4.3 million stateless people residing in 95 countries was reported at mid-2022. The true global figure is estimated to be significantly higher.

69%

hosted in neighbouring countries

69 per cent of refugees and other people in need of international protection lived in countries neighbouring their countries of origin.

Conform Oficiului Federal pentru Migrație și Refugiați din Germania, pe lângă statutul de refugiat și protecția subsidiară, solicitanților li se pot acorda două tipuri de statut de protecție națională: pe de o parte, azil constituțional, care dă naștere la aceleași drepturi ca și recunoașterea statutului de refugiat (cifrele privind statutul de refugiat includ astfel azil)⁷.

	Solicitanți în 2022	În așteptare la sfârșitul anului 2022	Statutul de refugiat [2]	Protecție subsidiară	Respingere [3]	Protecție umanitară (interdicție de eliminare)	Rata refugiaților	Subs. Prot. rată	Zumzet. Prot. rată	Rata de respingere
Total	244,132	136,448	40,911	57,532	49,330	30,020	23.0%	32.4%	16.9%	27.7%
Defalcare pe țări de origine a numărului total										
Siria	72,646	36,036	15,327	52,151	41	243	22.6%	77.0%	0.4%	0.1%
Afganistan	41,471	27,594	8,539	1,903	260	26,499	23.0%	5.1%	71.2%	0.7%
Turcia	25,054	19,286	2,966	84	5,671	28	33.9%	1.0%	0.3%	64.8%
Irak	16,328	8,525	2,916	797	11,949	1,273	17.2%	4.7%	7.5%	70.6%
Georgia	8,865	3,523	7	2	5,301	16	0.1%	0.0%	0.3%	99.5%
Iranul	7,350	5,274	1,252	133	1,768	53	39.1%	4.1%	1.7%	55.1%
Macedonia de Nord	5,602	2,179	2	1	2,287	12	0.1%	0.0%	0.5%	99.3%
Moldova	5,218	661	2	1	2,119	5	0.1%	0.0%	0.2%	99.6%
nedeterminat [4]	4,973	3,075	2,420	563	804	79	62.6%	14.6%	0.2%	20.8%
Somalia	4,360	2,817	2,188	389	732	513	57.2%	10.2%	13.4%	19.2%

Terminologia specifică taberelor de sinistrați

Sinistralat - Potrivit Dex = (Persoană) care a suferit pagube însemnate de pe urma unui incendiu, a unei inundații sau a altei calamități.

Tabără de sinistralat - Conform Normei tehnice privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistralat în situații de urgență din 07.11.2006, taberele de sinistralat se organizează înaintea, în timpul sau după manifestarea factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență, când capacitățile de cazare prevăzute în planurile de evacuare pentru primirea populației, a bunurilor materiale și a animalelor sunt insuficiente sau au fost afectate de dezastre.⁸

Refugiat - Potrivit Convenției privind statutul refugiaților din 28.07.1951, termenul de refugiat se va aplica oricărei persoane: care a fost considerată refugiat potrivit aranjamentelor din 12 mai 1926 și 30 iunie 1928 sau potrivit

⁷ <https://asylumineurope.org/reports/country/germany/statistics/>

⁸ <https://lege5.ro/gratuit/geydanjtha/organizarea-si-functionarea-taberelor-pentru-sinistralati-norma-tehnica?dp=gi4tsmjgqm2do>

convențiilor din 28 octombrie 1933 și din 10 februarie 1938 și protocolului din 14 septembrie 1939 sau ca urmare a aplicării Constituției Organizației Internaționale pentru Refugiați.⁹ Potrivit UNHCR, refugiații sunt persoane care fug de conflict armat sau persecuție. Au fost 19,5 milioane de refugiați în lumea întreagă la sfârșitul anului 2014. Situația lor este adesea atât de periculoasă și intolerabilă încât ei traversează frontierele naționale pentru a căuta siguranță în țările vecine și astfel devin recunoscuți pe plan internațional ca „refugiați” cu acces la asistență din partea Statelor, UNHCR și altor organizații. Ei sunt recunoscuți astfel pentru că este prea periculos pentru ei să se întorcă acasă și au nevoie de un refugiu în altă parte. Aceștia sunt oameni pentru care refuzul azilului are consecințe potențial letale.¹⁰ Potrivit DEX, refugiatul este o persoană care s-a retras undeva sau la cineva spre a se adăposti, spre a găsi sprijin sau ocrotire în fața unei primejdii, a unei neplăceri etc.¹¹

Migrant - potrivit Oxford Languages, migrantul este o persoană care se mută dintr-un loc în altul, mai ales pentru a-și găsi un loc de muncă sau condiții de viață mai bune.¹² Potrivit ONU, deși nu există o definiție legală formală a unui migrant internațional, majoritatea experților sunt de acord că un migrant internațional este cineva care își schimbă țara de reședință obișnuită, indiferent de motivul migrației sau statutul legal. În general, se face o distincție între migrația de scurtă durată sau temporară, care acoperă mișcările cu o durată cuprinsă între trei și 12 luni, și migrația pe termen lung sau permanentă, referitoare la schimbarea țării de reședință pe o durată de un an sau mai mult.¹³ Potrivit Amnesty International, nu există o definiție legală acceptată la nivel internațional a unui migrant. La fel ca majoritatea agențiilor și organizațiilor, noi, cei de la Amnesty International, înțelegem migrații ca fiind persoane care stau în afara țării lor de origine, care nu sunt solicitanți de azil sau refugiați. Unii migranți își părăsesc țara pentru că doresc să lucreze, să studieze sau să se alăture familiei, de exemplu. Alții simt că trebuie să plece din cauza sărăciei, tulburărilor politice, violenței bandelor, dezastrelor naturale sau altor circumstanțe grave care există acolo.¹⁴

Tabără de ajutor – Conform Guidelines for minimum standards for relief camps, 2017, Guvernul Pakistan, "tabără de ajutor" înseamnă o așezare temporară, inclusiv tabere planificate sau auto-stabilite, centrele colective, centrele de tranzit și centrele de întoarcere înființate de către guvern/district administrație pentru a găzdui persoanele strămutate care sunt obligate să găsească un adăpost din cauza dezastre naturale sau provocate de om și unde se poate oferi protecție și asistență de ajutor.¹⁵

Managerul/managementul taberei de ajutor - Conform Guidelines for minimum standards for relief camps, 2017, Guvernul Pakistan înseamnă managerul unei singure tabere, responsabil pentru afacerile de zi cu zi ale unei tabere.

Reglementări legislative cu privire la taberele de sinistrați

La nivel internațional

Convenția de la Geneva 28 iulie/1951 - privind statutul refugiaților¹⁶ (Structura: 7 capitole și 46 de articole, Emitent: ONU, Adoptată la 28 iulie 1951 și a intrat în vigoare de la 21 aprilie 1954, Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 148 la 17.07.1991¹⁷

Adoptarea Convenției din 1951 privind statutul refugiaților vine să încununeze eforturile depuse de mai multe guverne întru garantarea eficienței a drepturilor și a libertăților refugiaților. Convenția interzice expulzarea sau returnarea forțată a persoanelor cu statut de refugiat. Art. 33: „Nici un stat contractant nu este îndreptățit în nici un fel să expulzeze

⁹ <https://lege5.ro/gratuit/g42tiojt/definitia-termenului-refugiat-conventie?dp=haztimjsg4za>

¹⁰ <https://www.unhcr.org/ro/380-refugiat-sau-migrant-cum-este-corect-punctul-nostru-de-vedere.html>

¹¹ <https://dexonline.ro/definitie/refugiat>

¹² <https://languages.oup.com/google-dictionary-en>

¹³ <https://refugeesmigrants.un.org/definitions>

¹⁴ <https://www.amnesty.org/en/what-we-do/refugees-asylum-seekers-and-migrants/>

¹⁵ <https://cms.ndma.gov.pk/storage/app/public/publications/October2020/z1i5yQc6VpCLA0RLqrT.pdf>

¹⁶ Textul Convenției de la Geneva poate fi consultat la https://www.unhcr.org/ro/wp-content/uploads/sites/23/2016/12/1951_Convention_ROM.pdf

¹⁷ <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/30115>

sau să returneze un refugiat la frontierele teritoriilor unde viața sau libertatea sa ar fi amenințată pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică”.

Protocolul din 31 ianuarie 1967 - privind statutul refugiaților¹⁸ (Structura: Protocolul cuprinde: 11 articole, Emitent: ONU, Protocolul a fost adoptat la New York, deoarece s-a considerat că au apărut categorii noi de refugiați, de la momentul 1951, Publicat în Monitorul Oficial al României nr. 148/1991)

Conform Protocolului din 31 ianuarie 1967, art. 2:

1. Statele parti la prezentul protocol se angajează să coopereze cu Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați sau orice altă instituție a Națiunilor Unite care i-ar succeda, în exercitarea funcțiilor sale, și, în special, să faciliteze sarcina sa de supraveghere a aplicării dispozițiilor prezentului protocol.¹⁹

2. Pentru a permite Înalțului Comisariat sau oricărei alte instituții a Națiunilor Unite care i-ar succeda de a prezenta rapoarte organelor competente ale Națiunilor Unite, statele parti la prezentul protocol se angajează să le furnizeze, în forma potrivită, informațiile și datele statistice solicitate cu privire la:²⁰

- a) statutul refugiaților;
- b) aplicarea prezentului protocol;
- c) legile, regulamentele și decretele care sunt sau vor intra în vigoare în ce privește refugiații.

1.2.2 La nivel național

Ordin MAI 1494/2006 - privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrați în situații de urgență (Structură: Ordinul cuprinde 23 articole, Publicat în: Monitorul Oficial la 15.12.2006 (Forma actualizată valabilă de la data de 28.06.2017))

Conform Ordinului 1494/2006²¹ - Tabăra se constituie din corturi, barăci/module sau poate fi mixtă. Indiferent de tip, în cadrul taberei sunt asigurate spații pentru locuit, prepararea și servirea hranei, igiena personală și colectivă, depozitarea bunurilor sinistraților și a ajutoarelor umanitare, precum și asistență medicală, religioasă și veterinară. Variantele de dispunere și de organizare a unei tabere de sinistrați sunt prezentate în anexele nr. 1a) și 1b)- terenul să fie orizontal, să nu existe posibilitatea producerii alunecărilor de teren, surpărilor, precum și manifestării efectelor altor factori de risc;

- să existe drumuri și alte căi de acces care să permită afluirea/defluirea sinistraților, aprovizionarea cu alimente de bază și apă potabilă;
- să existe, în apropiere, surse de apă care să satisfacă nevoile de igienă personală și colectivă;
- să asigure posibilități de racordare la rețeaua de alimentare cu energie electrică;
- Tabăra de sinistrați se împarte în 3 zone principale de activitate: zona pentru conducere și administrarea taberei, zona de cazare și zona activităților auxiliare/gospodărești;
- Fiecărui sinistrazat cazat în tabără i se asigură un ecuson individual de identificare care conține: numărul de ordine din registrul de primire/repartiție; numele și prenumele, seria și numărul buletinului de identitate, cortul/baraca în care este cazat.

¹⁸ https://www.unhcr.org/ro/wp-content/uploads/sites/23/2016/12/1951_Convention_ROM.pdf

¹⁹ Textul Protocolului poate fi consultat la adresa https://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.hp_act_text?idt=32365

²⁰ Ibidem.

²¹ Textul Ordinului 1494/2006 poate fi consultat la http://www.isujialomita.eu/wp-content/uploads/Legislatie/Protectie_civila/O-MAI-1494.pdf

Legea Nr. 15 din 2 aprilie 1996 - Privind statutul și regimul refugiaților din România²² (Structură: Legea cuprinde 5 capitole și 29 de articole, Publicat în: Monitorul Oficial, Nr. 69 din 05.04.1996)

Conform Legii nr. 15 din 2 aprilie 1996, art. 1: Statutul de refugiat se acordă, la cerere, strainului care dovedește ca în țara sa de origine are temeri justificate de a fi persecutat pentru considerente de rasă, naționalitate, religie, apartenență la un anumit grup social sau pentru opiniile sale politice.

Art. 2. Statutul de refugiat se acordă, la cerere, și sotiei sau, după caz, soțului și copiilor minori ai refugiaților, cu excepția cazurilor în care aceste categorii de persoane se afla în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

Art. 4. Nu poate fi acordat statutul de refugiat strainului care:

- a) a comis o infracțiune împotriva păcii sau omenirii ori o infracțiune în sensul convențiilor internaționale la care România este parte;
- b) a comis în România, cu intenție, înainte sau după solicitarea acordării statutului de refugiat, o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoare mai mare de 3 ani, ori a savîrsit, în afara țării, o infracțiune grava de drept comun;
- c) a comis fapte care sunt contrare Cartei Organizației Națiunilor Unite sau tratatelor și convențiilor internaționale privitoare la refugiați, la care România este parte;

Ordonanța 102/2000 - privind statutul și regimul refugiaților în România²³ (Structură: Ordonanța cuprinde: 6 capitole și 41 de articole, Publicată în: Monitorul Oficial nr. 1.136 din 01.12.2004 și republicată în temeiul art. V. din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004)

Conform Ordonanței 102/2000, art. 1, sunt stipulate condițiile potrivit cărora unui străin I se pot acorda anumite forme de protecție: protecție umanitară condiționată și protecție umanitară temporară²⁴.

Articolul 2 stipulează că statutul de refugiat se acordă la cerere străinului care, din motive bine întemeiate se află în afara țării sale. Câteva dintre aceste temeri pot fi: persecutări pe considerente de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică. În ordonanță este trecută și procedura de acordare a statutului de refugiat, precum și drepturile și obligațiile acelor care au obținut o formă de protecție²⁵.

Categorii de tabere de sinistrați

TIPURI DE TABERE/ADAPOSTURI/CAMPS/SHELTERS

Adăpost de urgență/ Emergency Shelter²⁶

Acest tip de adăpost este utilizat pentru perioade scurte de timp pentru a oferi sprijin de salvare a vieții și este cel mai elementar tip de sprijin de adăpost, în afara de cazarea într-o altă clădire permanentă (care să fie folosită pentru o perioadă temporară, pentru o singură noapte până la câteva zile în timpul unei situații de urgență. În mod obișnuit, acest tip de adăpost nu permite pregătirea extensivă a hranei sau servicii medicale prelungite.

²² Textul Legii nr. 15 din 2 aprilie 1996 poate fi consultat la <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/7925>

²³ Textul Ordonanței 102/2000 poate fi consultat la <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/57203>

²⁴ Ibidem.

²⁵ Ibidem.

²⁶ Abdulrahman Bashawria, Stephen Garritya, Krisen Moodley, An Overview Of The Design Of Disaster Relief Shelters, 2014, pp. 926, disponibil la <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2212567114010193>

Adăposturi temporare/ Temporary Shelters

Acest tip de adăpost este destinat utilizării pe termen scurt. Un simplu cort sau un adăpost public de masă utilizat pentru câteva săptămâni după un dezastru constituie un adăpost temporar. Durata de ședere în astfel de adăposturi poate fi limitată și, prin urmare, ar trebui să se țină seama de prioritatea acordată rapidității și de limitarea costurilor atunci când are loc construirea acestui tip de adăpost²⁷.

Locuințe temporare/Temporary Housing

Acest tip de adăpost este adesea distribuit pentru perioade de timp îndelungate, de la șase luni până la trei ani. Locuințele temporare cum ar fi casele de închiriat și unitățile prefabricate permit persoanelor afectate de un dezastru să se întoarcă la activitățile zilnice obișnuite. În multe cazuri, casele temporare sunt instalate pe terenuri temporare.²⁸

Adăposturi de tranziție/Transitional Shelters

Acest tip de adăpost este, de obicei, dezvoltat de către persoanele strămutate, în urma unui dezastru. Adăposturile de tranziție sunt în mod obișnuit relocate dintr-un loc temporar într-o locație permanentă, modernizate într-o parte a unei case permanente, revândute pentru a genera venituri, pentru a contribui la redresare, reciclate pentru reconstrucție și reutilizate în alte scopuri. Se așteaptă ca astfel de adăposturi de tranziție să servească timp de mai multe luni sau ani.²⁹

Adăposturi progresive/Progressive Shelters

Acest tip de adăpost este proiectat și construit pentru a fi permanent și pentru a putea fi modernizat în viitor prin intermediul unor componente structurale modificabile.³⁰

Adăposturi de bază/adăposturi cu o singură cameră/Core Shelters/One Room Shelters

Acest tip de adăpost este proiectat și construit cu intenția de a fi o locuință permanentă în viitor, incluzând o fundație și toate sau unele dintre serviciile cheie, cum ar fi instalațiile sanitare și diversele utilități. Obiectivul dorit prin intermediul acestui tip de adăpost este de a construi cel puțin una sau două camere pentru a îndeplini condițiile unei locuințe permanente, standard. Cu toate acestea, aceste adăposturi nu sunt destinate să fie o casă permanentă.³¹

Locuințe permanente/Permanent Housing

Locuința permanentă poate fi modernizată dintr-un adăpost de tranziție, un adăpost progresiv, un adăpost de bază sau chiar un nou adăpost.³²

Din această gamă de tipuri de adăposturi, cel mai bine este ca autoritățile să înțeleagă ce tip de adăpost este cel mai potrivit grupului de supraviețuitori, în funcție de nevoile și condițiile acestuia.³³

Conform UNHCR, categoriile de tabere de refugiați sunt: tabere planificate/gestionate și tabere auto-stabile.³⁴

²⁷ Ibidem.

²⁸ Ibidem.

²⁹ Ibidem.

³⁰ Ibidem.

³¹ Ibidem.

³² Ibidem.

³³ Ibidem.

³⁴ UNHCR, <https://www.unhcr.org/what-we-do/respond-emergencies/shelter>

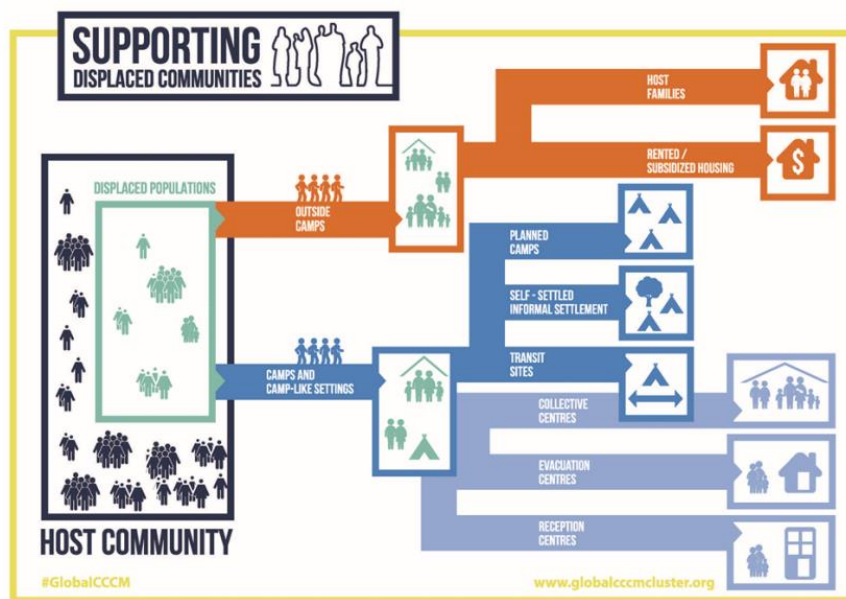
Organizarea taberelor de sinistrați

Dimensiuni identificate la nivel internațional

O tabără de refugiați este o așezare temporară construită pentru a primi refugiați. Taberele pentru refugiați și persoanele strămutate în interiorul țării sunt adesea înființate din motive de securitate și pentru a se asigura că agențiile umanitare pot monitoriza cu ușurință situația și pot oferi asistență umanitară. Dezastrele naturale, conflictele armate și epidemiile provoacă crize umanitare, ceea ce face ca mii de oameni să își părăsească locuințele și să ajungă în tabere de refugiați. În cadrul EU SatCen, imaginile satelitare de înaltă rezoluție sunt utilizate pentru a obține produse GeoInt în care sunt furnizate, de obicei, informații precum numărul de refugiați, proveniența acestora și existența unor facilități umanitare sau de securitate în interiorul taberelor. De asemenea, se analizează prezența activităților paramilitare și potențialele atacuri asupra taberelor de refugiați³⁵

Elementele de bază și structura taberei

Conform Emergency Manual, *Camp coordination and camp management (CCCM)*, 2020, p. 3, un model al taberei de refugiați poate fi:

CCCM Assistance

Elemente de bază ale taberei

Conform *Ghidului de organizare și funcționare a taberelor temporare de sinistrați*, Chișinău, 2022, principalele elemente funcționale ale unei tabere sunt următoarele³⁶:

■ **Punctul de primire, evidență și repartizare** – se desfășoară la intrarea în tabără și este predestinat pentru primirea, verificarea documentelor de identitate, luarea la evidență și repartizarea la locurile de cazare a sinistraților. Punctul trebuie să fie dotat cu mese, scaune, calculatoare, mijloace de transmisii, registrul de evidență a persoanelor cazate, plan-schemă dispunerii taberei, birotică, ecusoane de identificare, cartele individuale pentru servirea mesei, etc.

³⁵ https://www.satcen.europa.eu/page/humanitarian_aid

³⁶ <https://sph.md/wp-content/uploads/2022/09/Ghid-Tabere-pentru-sinistrati.pdf>

■ **Punctul triaj medical** - este predestinat pentru identificarea în baza unei interviuări și a unui examen medical primar a persoanelor, care prezintă suspiecții la maladii infecțioase, devieri psihice sau necesită asistență medicală. Punctul se desfășoară, după caz, într-un cort separat, amplasat în 8 vecinătate nemijlocită de Punctul de primire, evidență și repartiție, sau ca un compartiment separat al cortului (încăperii) în care este amplasat Punctul de primire, evidență și repartiție.

■ **Sectorul de cazare** - este compartimentul de bază al taberei și reprezintă un număr stabilit de corturi, amplasate în rânduri cu respectarea simetriei și dotate cu paturi și alte mijloace necesare pentru a asigura condiții și un confort minim de locuit pe un termen limitat.

■ **Administrația taberei** - constă din cortul (corturile) de lucru în care activează administrația taberei și corturile în care persoanele din rândul administrației sunt cazate. Cortul de lucru al administrației ca regulă se instalează în zona centrală a taberei și se dotează cu mese, scaune, calculatoare, mijloace de transmisiuni, portavoce, plan-schema dispunerii taberei, birotică, materiale informative, etc.

■ **Bucătăria** - predestinată pentru prepararea hranei. Se instalează în corturi sau, după caz, în încăperi special adaptate în acest scop și se dotează cu cazane pentru prepararea hranei, instalații frigorifice, mese pentru prepararea alimentelor, recipiente, inventar și veselă de bucătărie, precum și alte utilități specifice.

■ **Încăperea pentru servirea mesei** - amplasată în unul sau mai multe corturi în vecinătate nemijlocită cu bucătărie. Se dotează cu mese cu acoperire igienică și cu scaune sau bănci. Numărul de locuri trebuie să asigure servitul mesei în cel mult 2 serii, astfel încât alimentele să nu se deprecieze, respectându-se cu strictețe măsurile sanitaro-igienice.

■ **Punctul de spălare a veselei** - predestinat pentru spălarea și dezinfectarea centralizată a veselei. Se amplasează în apropiere de bucătărie și încăperea pentru servirea mesei și se dotează cu căzi pentru spălutul veselei, stelaje și rafturi pentru uscatul veselei, recipiente pentru resturile de mâncare, detergenți, degresanți, etc.

■ **Rezerva de apă potabilă** - se păstrează în rezervoare (cisterne) speciale, dotate cu robinet, precum și în recipiente (bacuri, căldări) instalate în fiecare cort. Rezerva de apă în butelii se păstrează la depozitul alimentară. În tabără trebuie permanent de menținut o rezervă de apă potabilă care ar asigura necesitățile pentru cel puțin 2-3 zile. În jurul locului amplasării rezorului în care se păstrează rezerva de apă se stabilește pe o rază de nu mai puțin de 30 m o zonă sanitară îngrădită (marcată) pe perimetru.

■ **Punctul medical și izolatorul** - punctul medical este predestinat pentru asigurarea asistenței medicale de ambulator, iar izolatorul pentru izolarea temporară a persoanelor, care prezintă pericol pentru cei din jur (bolnavi infecțioși și, după caz, bolnav cu devieri psihice). Ca regulă se amplasează în zona centrală a taberei și se marchează cu un indicator vizibil și distinct (de exemplu semnul „Crucea Roșie”). Se dotează cu utilaj medical de prima necesitate și cu o cantitate suficientă de medicamente și consumabile.

■ **Infermeria** - Se desfășoară numai în taberele care sunt dislocate la distanță mare de localitățile în care se află spitale, precum și în cazul unui număr mare de persoane cazate. Se dotează cu paturi, noptiere, inventar, medicamente, consumabile, echipament și utilaj medical și materiale medico-sanitare pentru îngrijirea bolnavilor.

■ **Baia** - se desfășoară în scopul îmbăierii persoanelor cazate în tabără în cazul în care în localitățile din apropiere nu sunt condiții pentru organizarea îmbăierii. Se instalează în corturi sau (dacă există posibilități) în alte încăperi ajustate (barăci, module, etc.). Baia trebuie să dispună de o instalație pentru încălzirea și livrarea apei, precum și de două compartimente de bază: dezbrăcare/îmbrăcare și îmbăiere.

■ **Spălătoria și terenul pentru uscarea rufelor** - Spălătoria este predestinată pentru asigurarea condițiilor de spălare a lenjeriei și hainelor personale. Se asigură cu apă fierbinte și detergenți și se dotează cu căzi sau ligheane. Pentru uscatul rufelor lângă spălătorie se prevede un teren bine aerisit pe care se instalează stâlpi cu coarde (sfori) întinse între ei.

■ **Lavoarul** - predestinat pentru spălătul mâinilor și feței, curățitul dinților, bărbieritul, precum și spălătul picioarelor. Lavoarele se instalează reieșind din calculul 1 robinet pentru 5-7 persoane și o băiță de picioare la 40 de sinistrați. Locul amplasării lavoarelor poate fi la aer liber sau (preferabil) să aibă un acoperemânt susținut de stâlpi.

■ **Depozitele** - Ca regulă în fiecare tabără se organizează următoarele tipuri de depozite, fiecare având specificul său: pentru alimente, pentru albituri, pentru ajutoare umanitare, pentru bunurile personale ale sinistraților. Depozitele pot fi amplasate în corturi sau în alte încăperi cu asigurarea evidenței și securității bunurilor materiale depozitate.

■ **Punctul de primire/distribuire a ajutoarelor** - reprezintă un cort sau un spațiu special amenajat unde sinistrații primesc sub semnătură diferite bunuri 10 materiale, inclusiv lăngeria de pat, mijloace de igienă personală, precum și, după caz, alte bunuri materiale necesare pentru îmbunătățirea situației sinistraților.

■ **Punctul de acumulare a deșeurilor și resturilor menajere** - se organizează pe un teren betonat sau asfaltat și îngărdit din 3 părți, unde sunt amplasate containere speciale cu capac.

■ **Grupul electrogen (generatorul electric)** - reprezintă unul sau câteva generatoare electrice amplasate pe o porțiune de teren cu suprafață dură (preferabil pe o platformă betonată) sau pe o carcasă specială, protejate împotriva factorilor climatici nefavorabili, precum și de accesul neautorizat.

■ **Locul staționării transportului** - reprezintă o porțiune de teren predestinată pentru staționarea și, după caz, deservirea transportului care asigură activitatea taberei. Cu permisiunea șefului taberei în locul staționării transportului poate fi parcat și transportul personal al personalului care activează în tabără, precum și a persoanelor cazate.

Alte elemente ale taberei

Conform *Camp Management Toolkit. Resources for practitioners working with displaced communities*³⁷.

În funcție de context, reorganizarea sau relocarea taberelor auto-stabilite poate să nu fie la fel de urgentă ca livrarea imediată de bunuri și servicii. În cazul în care planificarea sitului are loc după ce populațiile s-au stabilit într-un sit, unii ar putea fi reticenți în a se reloca fie într-un nou sit, fie chiar în cadrul unui sit. Este important să se încerce să se înțeleagă motivațiile acestora. Este posibil să existe motive, poate legate de etnie sau de locurile de origine, pentru care grupurile s-au stabilit în anumite locații, motive care pot să nu fie imediat evidente sau care pot părea iraționale. Este mai bine să discutați cu ei despre motivele lor decât să îi forțați pe oameni să se mute. Densitatea mare a populației poate fi redusă prin mutarea unor adăposturi, lăsându-le pe altele acolo unde sunt. Oamenii se pot regrupa în continuare în funcție de aranjamentele culturale subiacente.

Reorganizarea va face gestionarea mai ușoară, mai eficientă, mai participativă și mai sigură. Trebuie să se ia în considerare de urgență relocarea sau reorganizarea în cazul în care populația este în pericol iminent din cauza locului în care este instalată sau atunci când apar probleme de protecție ca urmare a modului în care a fost constituită zona taberei. De asemenea, este important să se stabilească cine are dreptul la terenul pe care se află tabăra auto-stabilită și să se înțeleagă ce acorduri de utilizare a terenului, dacă există, au fost puse în aplicare.

Reorganizarea unei tabere existente poate avea loc, de asemenea, din cauza noilor sosiri, ca urmare a relocării dintr-o altă tabără sau din cauza scăderii populației din cauza întoarcerii. Agenția de gestionare a taberelor își va asuma aceleași responsabilități atunci când reorganizează o tabără de sine stătătoare și va urma standarde identice cu cele utilizate pentru taberele planificate. Acest lucru se face în continuare cu scopul de a îmbunătăți condițiile de viață, serviciile și protecția.

În general, faza de amenajare a taberei presupune selectarea și planificarea sitului. În mod ideal, siturile sunt selectate și planificate înainte de sosirea populației strămutate. Cu toate acestea, în cele mai multe cazuri, actorii

³⁷ Camp Management Toolkit, disponibil la <https://www.cmtoolkit.org/chapter/camp-set-and-closure/key-issues>

umanitari sosesc pentru a găsi populații deja instalate și care se descurcă în orice mod posibil. În acest caz, este vorba mai degrabă de îmbunătățirea condițiilor existente. În țările predispușe la dezastre, amplasarea taberei și alte câteva activități de pregătire pot fi planificate și desfășurate în avans, în special atunci când strămutarea este sezonieră, poate legată de condițiile meteorologice. Aceste activități de pregătire pot include:

- consolidarea capacității autorităților naționale

Stabilirea unor canale eficiente de comunicare cu comunitățile locale

- identificarea terenurilor și a clădirilor
- înțelegerea problemelor legate de apă, drepturile pastorale și accesul la terenurile arabile care pot fi folosite pentru a găzdui populația strămutată
- prepoziționarea adăposturilor (corturi), a alimentelor și a articolelor nealimentare.

Selectarea locului pentru tabere

Selectarea unui loc de tabără depinde de mai mulți factori, inclusiv de mărimea și condițiile locului și de disponibilitatea resurselor, de siguranța, securitatea și protecția pe care le oferă, precum și de considerente culturale și sociale. În plus, alegerea unui sit implică luarea în considerare a accesului, coexistența cu comunitățile din jur, geologia și topografia, arborii și vegetația, impactul potențial asupra mediului, cauzele de mediu ale bolilor și alte probleme de sănătate publică. Uneori, siturile sunt alocate pe baza faptului că sunt terenuri sau structuri de valoare scăzută și, prin urmare, mai puțin potrivite decât în alte părți. Agenția de gestionare a taberei și liderul de grup/sector ar trebui să pledeze pentru cea mai bună soluție disponibilă, luând în considerare standardele, resursele și aspectele culturale și sociale.

Cartografierea zonei (pericolelor)

Primul aspect de care trebuie să se țină seama în alegerea amplasamentului este siguranța în fața pericolelor, de exemplu inundații, uragane și cutremure. Astfel, este necesară integrarea cartografierii riscurilor. Adesea, siturile sunt puse la dispoziția comunităților strămutate pur și simplu pentru că, inițial, sunt inadecvate pentru locuirea umană.

Considerații specifice privind selecția amplasamentului pentru centrele colective

Atunci când se înființează centre colective, este esențial, cu ajutorul unui expert, să se ia în considerare:

Condițiile clădirii, cum ar fi soluțiile de alimentare cu apă și de canalizare în interiorul sau în afara clădirii, starea instalațiilor electrice și a siguranțelor, precum și a instalațiilor de găt și de încălzire.

Caracteristicile clădirii: separarea/privatizarea existentă sau posibilă a unităților de locuit și a zonelor comune. Spațiile închise trebuie să aibă dimensiuni adecvate pentru utilizarea lor preconizată

Utilizarea clădirii: dacă este utilizată în prezent pentru educație sau asistență medicală, trebuie să se ia în considerare impactul asupra utilizării actuale. Dacă sunt nefolosite, cum ar fi hotelurile, depozitele sau fabricile inactive, acestea pot fi nerezistente din punct de vedere structural

Proprietatea clădirii: structura aflată în proprietate privată, adesea cu risc ridicat de evacuare și strămutare secundară forțată, proprietatea de stat sau socială în general este o opțiune adecvată. În cazul în care este deținută în proprietate colectivă, adesea structura de gestionare poate deveni un obstacol

Dimensiunea: în cazul clădirilor cu mai puțin de 100 de rezidenți, accesul pentru ajutor umanitar poate fi mai problematic, dar, în general, există o solidaritate socială mai mare și o securitate mai scăzută în ceea ce privește violența bazată pe gen (GBV). În cazul centrelor colective mari, cu peste 100 de rezidenți, asistența umanitară poate fi oferită unui număr mare de rezidenți, dar ar putea exista riscuri mai mari de securitate și de violență de gen și o solidaritate redusă.

Durata de utilizare: în cazul strămutării pe termen lung, ar trebui să se ia în considerare potențialul de creștere a spațiului de locuit.

Securitate

Amplasarea unei tabere poate spori sau periclita protecția populațiilor strămutate. Printre factorii de protecție se numără comunitățile gazdă care au legături puternice cu populația strămutată, apropierea de forțe de securitate responsabile și resurse ample. Printre factorii negativi se numără apropierea de comunități ostile, apropierea de bazele rebelilor și zonele în care există deja resurse limitate. De preferință, o tabără ar trebui să fie situată la cel puțin 50 de kilometri sau la o zi de mers pe jos de orice linie de front, frontieră, zonă minată sau alte pericole. În plus, atunci când o tabără este situată în apropierea unor zone minate, ar trebui să se desfășoare o campanie intensivă de conștientizare a populației din tabără de către agenția de gestionare a taberei sau alte agenții specializate. Asigurarea securității, menținerea ordinii publice și garantarea caracterului civil al unei tabere sunt responsabilitățile autorităților naționale. Siguranța populației din tabere și securitatea personalului reprezintă o componentă esențială a gestionării taberelor. Agenția de gestionare a taberei este responsabilă pentru siguranța și securitatea personalului său și acționează ca facilitator pentru coordonarea securității în tabără (reuniuni și punct focal). Cu toate acestea, alte agenții care operează în tabără trebuie să rămână conștiente de securitate și să își asume responsabilitatea personală pentru siguranța lor, deoarece situațiile se pot schimba rapid. Amenințările comune la adresa securității în tabere includ tulburările civile, criminalitatea mărunță și organizată, pericolele sub formă de dezastre naturale, accidente și boli, conflictele armate, în special militarizarea taberelor, și actele de terorism.

Personalul și rezidenții taberelor sunt vulnerabili la amenințări în moduri diferite. Acest lucru trebuie luat în considerare atunci când se pun în aplicare măsuri de securitate și se elaborează strategii pentru securitatea și siguranța atât a personalului umanitar, cât și a rezidenților din tabere. Personalul de gestionare a taberelor ar trebui să beneficieze de formare în materie de siguranță și securitate. Agenția de gestionare a taberei trebuie să cunoască contextul operațional, actorii, amenințările, riscurile prezente și modul în care poate evolua situația în tabără și în jurul acesteia. O astfel de înțelegere va permite o abordare sistematică și eficientă a gestionării securității. Este important să existe o bună comunicare cu toate părțile interesate, inclusiv cu populația din tabără și cu comunitatea gazdă. Acest lucru va facilita schimbul de informații cu agenția de gestionare a taberei cu privire la problemele și pericolele de securitate.

Sistemele de avertizare timpurie și de comunicare eficientă sunt vitale pentru a monitoriza, comunica și aborda situația în mod corespunzător. Măsurile de atenuare pot preveni sau reduce impactul unui incident. Prin asigurarea securității celor implicați în gestionarea și desfășurarea activităților din tabără, serviciile furnizate vor fi mai durabile și de o calitate mai bună într-un mediu de securitate care se deteriorează.

Accesibilitate

Locurile trebuie să fie ușor accesibile în toate anotimpurile pentru a asigura furnizarea regulată a ajutoarelor de urgență, mobilitatea pentru a-și asigura mijloacele de subsistență și accesul la servicii esențiale, cum ar fi asistența medicală. Atunci când tabăra se află în apropierea unor servicii care existau înainte de înființarea taberei, vor fi necesare negocieri cu autoritățile naționale și cu comunitatea pentru a se asigura că populația din tabără are acces egal.

Impactul asupra mediului

Nu ar trebui identificate situri în apropierea parcurilor naționale, a sanctuarelor de animale sălbatice, a zonelor de conservare sau a ecosistemelor potențial vulnerabile, cum ar fi lacurile, pădurile sau zonele de captare a apelor. În mod ideal, fiecare tabără ar trebui să fie situată la cel puțin 15 kilometri sau la o zi de mers pe jos de un astfel de sit. În cazul în care nu există nicio opțiune alternativă, trebuie planificate măsuri de precauție, cum ar fi sprijinirea rangerilor pentru a preveni incursiunile. De asemenea, ar trebui să se ia în considerare distanța față de zonele de importanță deosebită pentru festivalurile religioase sau tradiționale, monumentele, clădirile istorice, locurile memoriale și cimitirele. Unele aspecte nu sunt la fel de ușor de identificat. În zonele în care spațiul este limitat, este probabil ca situl să fi fost abandonat sau să nu fi fost niciodată folosit dintr-un motiv întemeiat, cum ar fi prezența minelor antipersonal, contaminarea, pericolele naturale, cum ar fi inundațiile și alunecările de teren, sau proprietatea contestată. Ar trebui să se ceară sfatul birourilor locale de planificare, al agențiilor de deminare, al instituțiilor de dezvoltare rurală și al ministerelor agricole. Gestionarea deșeurilor, solide sau lichide, este o altă preocupare principală, deși multe deșeuri solide sunt reciclate în cadrul taberei. Trebuie să se acorde atenție pentru a se asigura că sursele de apă de suprafață și subterane nu sunt poluate și că eliminarea deșeurilor solide se realizează în mod corespunzător, fie în gropi desemnate în interiorul taberei, fie în afara acesteia, dacă este necesar. Deșeurile provenite din spitale sau din industria la scară mică ar putea necesita un tratament special, cum ar fi incinerarea. În cazul centrelor colective, instalațiile sanitare existente ar trebui evaluate și consolidate, dacă este necesar, deoarece probabil că acestea nu au fost proiectate pentru a susține populația care le va utiliza ulterior.

Dimensiune

Conform Proiectului Sfera, spațiul minim necesar pe cap de locuitor este de 45 m², inclusiv drumurile și căile de acces, zonele comune de gătit, facilitățile educaționale, zonele de recreere, salubritatea, focarele de incendiu, administrația, stocarea apei, zonele de distribuție, piețele, depozitele și grădinile de bucătărie limitate pentru gospodăriile individuale. În cazul în care serviciile comune sunt furnizate de instalații deja existente în afara taberei, suprafața minimă este de 30m² pentru fiecare persoană. Conform Manualului UNHCR în situații de urgență, suprafața minimă recomandată pentru fiecare persoană este de 30m², inclusiv spațiul public, cum ar fi drumurile și căile, zonele de piață, unitățile de îngrijire a sănătății, școlile și clădirile administrative. În cazul în care condițiile și cultura permit desfășurarea de activități agricole, cum ar fi întreținerea parcelor de grădină sau creșterea animalelor mici, 45m² este considerat minimul pe cap de locuitor.

În general, populația taberelor nu ar trebui să depășească 20 000 de persoane pentru a asigura furnizarea adecvată a serviciilor și coeziunea socială. Cu toate acestea, strămutările pe scară largă și/sau lipsa de terenuri adecvate pot necesita ca taberele să găzduiască un număr semnificativ mai mare de persoane, caz în care ar trebui dezvoltate noi cartiere. Ar trebui să se stabilească o dimensiune maximă absolută a populației și să se precizeze din timp autorităților naționale, iar atunci când se atinge un anumit punct de declanșare, cum ar fi 75 % din capacitate, ar trebui să se intensifice eforturile pentru a se asigura că se identifică și se pregătește o nouă locație pentru noile populații. De asemenea, ar trebui să se ia în considerare creșterea naturală a populației, care va fi, de obicei, o creștere de 3-4 procente pe an. Este important de reținut faptul că populațiile din siturile cu densitate mare sunt expuse la multe pericole suplimentare, precum și la riscuri de suferință psihosocială.

Geologie și topografie

O pantă ușoară, cu o înclinație cuprinsă între 2 și 6 %, va facilita drenajul natural și activitățile agricole. Locurile plane pot avea probleme de drenaj și pot duce la acumularea de apă stătătoare, devenind astfel terenuri de reproducere pentru vectorii purtători de boli, cum ar fi țânțarii. Zonele cu o pantă mai mare de șase procente nu sunt, de asemenea, acceptabile din cauza lipsei de suprafețe adecvate pentru construcții, a riscului de alunecări de teren și a problemelor de scurgere. Se preferă solurile care absorb ușor apa de suprafață, în special pentru construirea și buna funcționare a latrinelor. Dacă solurile sunt prea nisipoase, latrinele și alte structuri s-ar putea prăbuși. Solul excesiv de stâncos va împiedica construirea de adăposturi și latrine și va face dificilă grădinăritul. În general, structurile principale ale taberei ar trebui să fie la cel puțin trei metri deasupra nivelului freatic din sezonul ploios.

Disponibilitatea resurselor

Disponibilitatea apei este probabil cel mai important criteriu pentru a determina dacă un loc este adecvat. Lipsa apei poate provoca epidemii de boli și decese, precum și conflicte. Înainte de selectarea unui sit, este important să se calculeze necesarul zilnic estimat de apă al taberei.

Apa în cantități suficiente trebuie să fie disponibilă și accesibilă pe tot parcursul anului. Nivelurile apelor subterane și de suprafață pot fi înșelător de ridicate în sezoanele ploioase, dar extrem de scăzute în sezoanele secetoase. Utilizarea cisternelor de apă sau pomparea apei pe distanțe lungi ar trebui evitată, dacă este posibil, deoarece este costisitoare și vulnerabilă în ceea ce privește defecțiunile și securitatea.

În general, calitatea apei reprezintă o problemă mai puțin importantă în timpul selecției sitului decât cantitatea de apă, deoarece sunt disponibile multe opțiuni de tratare eficiente pentru a face față sedimentării și purificării. Cu toate acestea, acest lucru nu este valabil și în cazul contaminării cu metale grele, care justifică teste specifice.

Combustibilul pentru gătit și/sau încălzire este o altă resursă importantă care trebuie luată în considerare. Poate fi necesar un sondaj pentru a evalua nevoile preconizate ale populației în materie de gătit și încălzire, în special dacă lemnul este principala sursă de combustibil. Este important să se înțeleagă capacitatea mediului sau a economiei locale de a satisface nevoile de lemn de foc. În majoritatea situațiilor, ar trebui introduse sobe care să economisească combustibil și practici de economisire a energiei și ar trebui explorate alte alternative de economisire a lemnului. Mediul înconjurător mai larg, care se întinde pe o distanță de 15 km/ o zi de mers pe jos - dus-întors - de la tabără, ar trebui să fie evaluat în ceea ce privește disponibilitatea lemnului de foc³⁸.

Principii Generale

Conform *Ghidului de organizare și funcționare a taberelor temporare de sinistrați*, Chișinău, pp. 5-6, 2022³⁹, principiile generale sunt următoarele:

1. Taberele temporare pentru sinistrați (în continuare tabere) reprezintă teritorii de dispunere temporară special amenajate în scopul asigurării cazării temporare și altor condiții de existență pentru persoanele, care în urma unor circumstanțe extraordinare (urgente, dezastre, acțiuni de luptă, persecutări în masă, etc.) au fost nevoite să părăsească locul lor permanent de trai și au nevoie de adăpost, suport și protecție (în continuare - sinistrați).
2. Taberele ca regulă se creează în perioada inițială de lichidare a consecințelor unor situații de urgență, când nu există alte oportunități de asigurare a populației afectate cu mijloacele necesare de întreținere a vieții, iar numărul celor care necesită cazare depășește capacitățile existente ale altor localuri (cămine, hoteluri, stațiuni balneare, etc.).
3. Taberele se desfășoară în instalații temporare (corturi, barăci, module), care se amplasează pe terenuri atribuite în modul stabilit pentru acest scop.
4. În tabere se asigură respectarea principiului nondiscriminării prin promovarea și respectarea drepturilor omului, indiferent de sex, vârstă, limbă, naționalitate, cetățenie, religie, convingeri, de gradul sau tipul dizabilității sau orice alt criteriu similar.
5. Taberele asigură condiții minime de cazare a sinistraților, aplicarea normelor profilactice de igienă individuală și colectivă, aprovizionarea cu alimente de bază și apă potabilă, alimentarea, asistența medicală, psihologică, religioasă și veterinară, comunicarea, precum și condiții pentru desfășurarea altor activități de îmbunătățirea a condițiilor de existență a sinistraților.

³⁸ *Ibidem*

³⁹ *Ibidem*

6. Condițiile minime de cazare presupun asigurarea unui loc sigur de dormit, lenjerie de pat, veselă de prima necesitate, condiții pentru respectarea igienei personale și colective, precum și securitatea personală și a bunurilor deținute.

7. Taberele se desfășoară la decizia, după caz, a Guvernului, Comisiei pentru Situații Excepționale a RM, Comisiei Naționale Extraordinare pentru Sănătate Publică, organelor administrației publice centrale sau locale și/sau a comisiilor pentru situații excepționale sau extraordinare pentru sănătate publică ale acestora. În decizia de desfășurare a taberei se indică circumstanțele, scopul și locul desfășurării, numărul estimativ de persoane care urmează a fi cazate, autoritățile/instituțiile responsabile, precum și aspectele cheie ce țin de dirijare și coordonare, asigurarea materială, logistică, medicală și financiară a desfășurării și activității ulterioare a taberei..

8. Mijloacele financiare pentru organizarea, pregătirea și desfășurarea activităților în cadrul taberei se asigură din bugetul de stat, bugetele locale, precum și din alte surse legal constituite.

9. Taberele își încep activitatea numai după autorizarea sanitară și autorizarea sanitar-veterinară a acestora. Autorizațiile respective urmează a fi eliberate de organele competente în regim de urgență. 2.10 În procesul de recepționare și înregistrare a sinistratilor se creează condiții pentru asigurarea confidențialității informației cu privire la datele cu caracter personal.

11. Accesul pe teritoriul taberei este limitat.

12. În tabără se elaborează și se aprobă un program de activități zilnice, care este obligatoriu pentru executare atât pentru persoanele cazate, cât și pentru personalul taberei. Programul zilnic cuprinde: ora de deșteptare, orele de alimentație și igienă personală, orele consultațiilor medicale și sociale, orele activităților de recreare și efectuare a vizitelor, precum și orele destinate altor măsuri. Totodată, sunt prevăzute 8 ore de somn neîntrerupt și acordarea de timp liber.

13. Persoanele cazate în tabere sunt implicate în realizarea măsurilor de întreținere, respectare a ordinii publice și asigurarea funcționării stabile a acesteia.

14. Pe timpul funcționării taberei trebuie să fie întreprinse măsuri pentru protejarea mediului înconjurător.

Mentținerea și asigurarea funcționării taberei⁴⁰

1. Terenul de amplasare a taberei trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) să fie orizontal (panta nu trebuie să depășească 6%), să nu existe posibilitatea producerii alunecărilor de teren, surpărilor, precum și manifestării efectelor altor factori de risc;
- b) să fie curat, uscat și bine aerisit;
- c) să existe drumuri și alte căi de acces și comunicație;
- d) să existe, în apropiere, surse de apă care să satisfacă nevoile de igienă personală și colectivă;
- e) să asigure posibilități de racordare la rețeaua de alimentare cu energie electrică;
- f) să ofere condiții de protecție împotriva incendiilor; g) să se afle mai sus pe cursul râului de locul de scurgere a apelor reziduale la o distanță nu mai mică de 500 m.

2. Amplasarea taberelor în zonele de protecție sanitară nu se admite.

⁴⁰ Ibidem, p. 10

3. Distanța pe orizontală de la îngrădirea teritoriului taberei până la obiectele staționare cu emanații electromagnetice trebuie să fie minimum de: în cazul stațiilor de transformare a energiei electrice – 20 m, în cazul antenelor de emisie și retransmisie, liniilor aeriene electrice de tensiune înaltă, etc. – 50 m.

4. Suprafața totală a terenului taberei trebuie să fie stabilită reieșind din calculul nu mai puțin de 45 m² pentru o persoană;

5. Înainte de deschiderea taberei teritoriul acesteia trebuie să fie curățat de gunoi, de tufe spinoase și de vegetația cu fructe otrăvitoare, cu efectuarea ulterioară a deratizării și, la necesitate, a dezinfecției.

6. Teritoriul taberei trebuie să fie iluminat și îngrădit sau marcat de-a lungul perimetrului cu semne clar vizibile (panglici bi-culore, stegulețe, etc.).

7. În vederea respectării regulilor de prevenire a incendiilor pe teritoriul taberei trebuie să fie instalate posturi anti-incendiar dotate cu mijloace de primă intervenție (butoi cu apă, ladă cu nisip, stingătoare, găleți, hârlețe, etc), precum și stabilite și amenajate locuri destinate pentru fumat. Utilizarea neautorizată a focului deschis pe teritoriul taberei este strict interzis.

8. Tabăra se împarte convențional în mai multe zone de activitate cum ar fi zona de cazare, zona administrativă, zona tehnico-gospodărească, etc. Mărimea zonelor este determinată de numărul de persoane care urmează a fi cazate, precum și de dimensiunile și sistemul de dispunere a corturilor (barăcilor) și a altor instalații necesare.

9. În funcție de posibilitățile oferite de teren, suprafața în care se organizează tabăra se împarte în porțiuni dreptunghiulare prin linii longitudinale și transversale, care delimitează, în același timp, și căile de acces.

10. Pe teritoriul taberei trebuie de prevăzut un teren liber cu o suprafață suficient de mare pentru a permite adunarea tuturor persoanelor cazate în scopul aducerii la cunoștință a unor informații, anunțuri, etc.

11. Teritoriul taberei trebuie să fie asigurat cu energie electrică. Sursa de electricitate poate fi conexiunea la rețelele, care trec în apropiere, iar în cazul lipsei acestei posibilități, este necesar de prevăzut dotarea taberei cu unul sau, după caz, cu mai multe generatoare electrice.

12. În cazul în care tabăra este amplasată pe un teritoriu care nu dispune sau nu poate fi racordat la un sistem de canalizare, este necesară instalarea unor sisteme locale (temporare) de evacuare și tratare a apelor uzate. Gropile pentru colectarea apelor uzate trebuie închise cu capace și umplute nu mai mult de 2/3 din volum.

13. Curățarea de rutină a teritoriului taberei trebuie efectuată zilnic, iar cel puțin o dată în 7-10 zile urmează să fie efectuată curățenie generală. Deșeurile și resturile menajere solide trebuie colectate în pungi de plastic și ulterior concentrate în containere speciale, amplasate pe terenuri prestabilite. Containerul trebuie să fie închis cu capace. Distanța de amplasare a containerelor de la zona de locuit și preparare a hranei trebuie să fie nu mai mică de 25m. Terenul de colectare a resturilor și deșeurilor trebuie să fie betonat sau asfaltat și îngrădit din 3 părți cu o plasă sau un gard impermeabil. Mărimea terenului (platformei) sub containere trebuie să fie mai mare cu 1,5m (din toate părțile) decât suprafața tuturor containerelor. Deșeurile și resturile menajere trebuie evacuate de pe teritoriul taberei după cum urmează: în sezonul cald (temperatura aerului peste +4°C) - zilnic, pe vreme rece (temperatura aerului sub +4°C) - cel puțin o dată la trei zile. După golirea containerelor acestea, precum și terenul amplasării, trebuie supuse dezinfecției. Arderea resturilor menajere și frunzelor uscate pe teritoriul taberei și în împrejurimile nemijlocite ale acesteia este strict interzisă.

15. Pentru satisfacerea nevoilor fiziologice pe teritoriul taberei se instalează toalete (WC-uri), care, în funcție de situație și posibilități, pot fi mobile (toalete ecologice sau bio toalete) sau staționare, care la rândul lor pot fi racordate la sisteme de canalizare sau de tip latrină. 4.1.17 Indiferent de tipul toaletelor acestea se amenajează astfel încât să revină câte un scaun (gaură) de WC-u (o cabină a bio toaletei) la cel puțin 20 persoane. Toaletele urmează a fi amplasate la o distanță nu mai mică de 75 m de la zona de cazare și nu mai mică de 100 m de locurile amplasării bucătăriei, încăperii pentru servirea mesei și depozitului alimentară. Toaletele externe sunt constituite din 3 componente de bază: groapa pentru latrină, o placă de beton sau podea cu una sau mai multe orificii și partea supraterană. Volumul

gropii pentru latrină se calculează reieșind din numărul estimativ de persoane care vor utiliza toaleta respectivă. Adâncimea gropii depinde de nivelul apelor subterane, dar nu trebuie să depășească 3 m. Pereții gropii trebuie să fie impermeabili (se recomandă căptușeala acestora cu cărămidă, pietre, mortar tencuit pe sol sau cherestea rezistentă la putrezire). Nu este permisă umplerea latrinei cu mase fecale mai sus de 0,35 m până la suprafața solului, iar în cazul atingerii acestui nivel groapă latrinei urmează a fi golită cu evacuarea maselor fecale la poligoanele specializate sau groapa trebuie astupată cu strămutarea toaletei în alt loc. Orificiile din placa sau podeaua toaletei nu trebuie să fie mai mari de 25 cm pentru a preveni căderea copiilor înăuntru. Se recomandă instalarea în orificii a vaselor (bolurilor) de toaletă pentru podea (vas "Jenova") sau a scaunelor de toaletă, precum și conectarea la sistemul de alimentare cu apă pentru spălarea maselor din vasul respectiv. Partea supraterană a toaletelor externe se confecționează din scânduri bine ajustate sau alte materiale potrivite (placaj, plăci din fibră sau aşchii din lemn presate, cărămidă, etc), trebuie să dispună de un acoperiş impermeabil, să aibă o divizare separată – pentru bărbați și pentru femei și să asigure un grad adecvat de iluminare (inclusiv căile de acces spre ele). Încăperile toaletelor trebuie menținute în curățenie, fiind zilnic curățate, iar podeaua și pereții la înălțimea de 1 m prelucrate cu dezinfectanți.

16. Inventarul pentru efectuarea curățeniei pe teritoriul și în încăperile taberei (mături, perii, căldări, mopuri, cârpe, etc) trebuie să fie marcat conform destinației și păstrat în stare curată și locuri stabilite. Tot inventarul după folosirea lui e necesar de spălat cu apă fierbinte cu folosirea detergenților și a substanțelor bio-distructive.

17. În perioada de vară, în scopul luptei cu muștele, în încăperile și pe teritoriul taberei se întreprind măsuri de combatere a muștelor: respectarea regimului sanitar de colectare, păstrare, transportare și utilizare a deșeurilor, instalarea la geamuri și intrări (în primul rând în blocul alimentar, în WC-uri și în corturile pentru locuit) a plaselor dese din masă plastică (dimensiunea ochilor plasei - 1,2 - 2mm), nimicirea muștelor cu utilizarea preparatelor dezinsectante, folosirea panglicilor lipicioase etc.

18. În scopul luptei cu rozătoarele (șobolani, șoareci) pe teritoriul taberei trebuie de efectuat în mod regulat măsuri de deratizare cu folosirea mijloacelor mecanice (capcane) și momelilor otrăvite.

19. Pe teritoriul taberei se amenajează locuri pentru fumat cu respectarea regulilor anti-incendiarie. Fumatul în orice alt spațiu al taberei decât în aceste locuri este strict interzis.

20. Introducerea pe teritoriul taberei a orice fel de animale sau păsări cu scopul de a le crește și sacrifica este interzisă. La fel nu sunt admise animale de companie fără stăpân.

Cazarea și asigurarea condițiilor de trai⁴¹

Cazarea și asigurarea condițiilor de trai se efectuează (după caz) în corturi, barăci sau în încăperi adaptate pentru acest scop (în continuare - corturi). Condițiile de cazare trebuie la maximum să asigure comoditatea aflării, intimitatea vieții private, separarea, dacă este necesar, persoanelor de sexe și grupuri de vârstă diferite, precum și menținerea integrității familiilor. Corturile se grupează în corturi pentru cazare femei, corturi pentru cazare bărbați și, după caz, corturi pentru cazare familii și corturi pentru cazare copii. Toate corturile se numerează cu cifre bine vizibile.

Locurile pentru corturi se amenajează astfel încât să permită dispunerea acestora la intervale de 2,5 m între ele, iar distanța dintre rândurile de corturi trebuie să fie nu mai mică de 3,5–4 m. Corturile trebuie să fie impermeabile, bine întinse și fixate pentru a fi rezistente la vânturi, și să dispună de podea din lemn sau alte materiale (prelată, polietilenă, poliester, etc.). În jurul cortului trebuie să fie săpate șanțulețe cu înclinare de la cort pentru scurgerea apelor de ploaie. Interiorul corturilor trebuie să asigure un spațiu de nu mai puțin de 3,5 m² per persoană.

Condițiile de cazare trebuie adaptate la diverse condiții climatice extreme, inclusiv încălzirea în cazul temperaturilor joase și ventilarea (aerisirea) în cazul temperaturilor caniculare. Indiferent de anotimp corturile trebuie să fie aerisite nu mai rar de 3 ori pe zi. Încălzirea corturilor la temperaturi joase se efectuează prin intermediul dispozitivelor de încălzire (sobelor), care pot folosi în calitate de combustibil lemne, cărbune, motorină, benzină, gaz

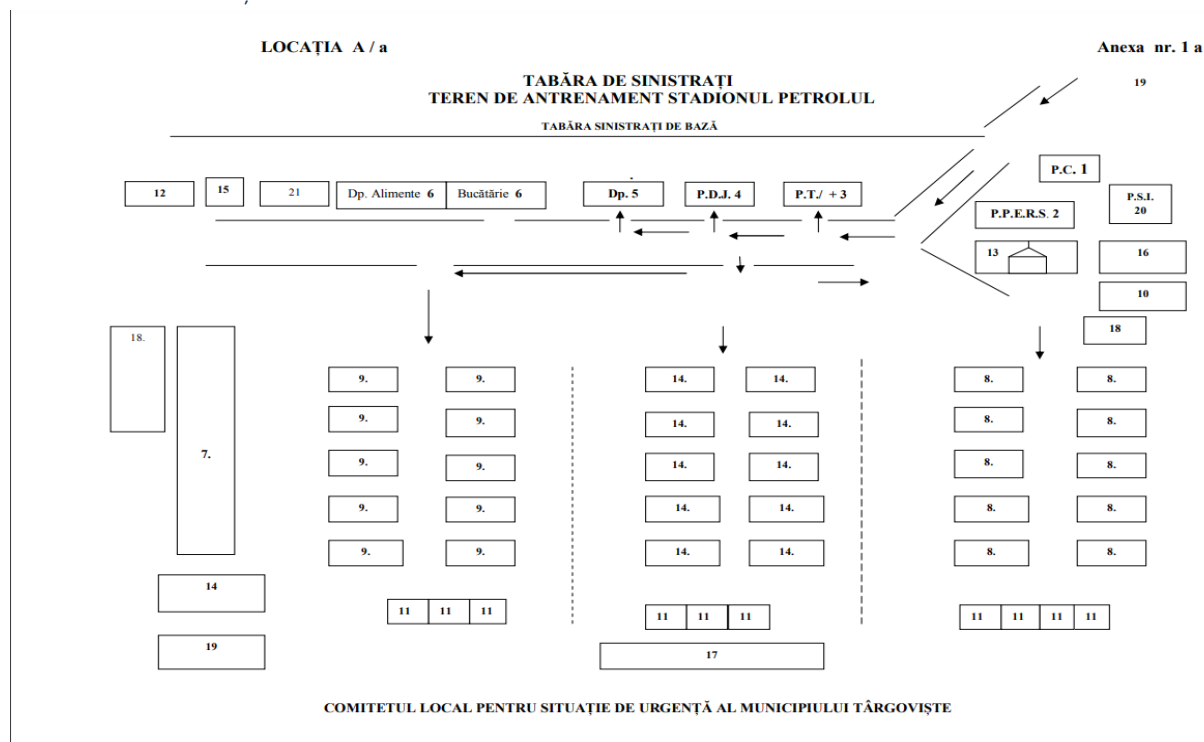
⁴¹ *Ibidem*, p. 14

natural sau electricitate. Indiferent de tip, orice dispozitiv de încălzire trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: siguranța anti incendiară, eficiența, posibilitatea unei funcționări autonome. Folosirea în scop de încălzire a reșourilor electrice sau altor instalații, care pot provoca incendii/ accidente, este strict interzisă. La fel este strict interzisă lăsarea dispozitivelor de încălzire să funcționeze fără supraveghere. În corturi se instalează paturi, care pot fi fixe sau pliante, nesuprapuse sau suprapuse. Suprafața de odihnă a patului trebuie să fie nu mai mică de 80x180 cm. Somiera patului trebuie să fie la o înălțime de nu mai puțin de 40-50 cm. de la podea. Structura rezistentă a patului trebuie să garanteze că acesta va susține o greutate de nu mai puțin de 100 kg. Paturile se instalează în rânduri, fiind aranjate câte două (în perechi). Distanța între rânduri trebuie să fie de cel puțin 50 cm. La fel în corturi e necesar de a instala noptiere (câte una la 2-4 persoane) și cuier pentru îmbrăcăminte exterioară. Pentru fiecare pat trebuie să fie prevăzută o saltea (nu mai subțire de 4 cm.), o pernă și o plapumă, precum și cel puțin 2 seturi de lenjerie de pat (2 cearșafuri, un coș de pernă și 2 ștergare (pentru față și picioare) pentru fiecare set), din care un set trebuie să fie nemijlocit pe pat, iar al doilea să se păstreze la depozitul de albituri al taberei. Reutilizarea mobilierului și reamenajarea încăperilor de locuit, atârănarea ori lipirea pe pereți, noptiere, dulapuri și paturi a reproducerilor, ilustrațiilor, decupărilor din ziare și reviste nu se permite. Fumatul în încăperile de locuit și spațiile de folosință comună este strict interzis.

Schimbul lenjeriei de pat trebuie efectuat nu mai rar de o dată în 7 zile și în fiecare caz de plecare/venire a persoanelor, care au fost cazate în tabără. Lenjeria de pat murdară se colectează în saci speciali (din stofă, celofan sau mușama), care ulterior se adună într-o încăpăre specială de unde sunt duși la spălătorie. După folosirea lor sacii din stofă se spală, iar cei din celofan sau mușama se prelucrează cu soluții biodistructive. În funcție de posibilitate, persoanelor cazate în tabără le pot fi oferiți saci de dormit. În acest caz sacii de dormit trebuie să aibă căptușeli detașabile din bumbac (câte 2 pentru fiecare sac, una în sac, iar a doua la depozitul pentru albituri). Căptușeală sacilor de dormit trebuie să fie schimbată ca și lenjeria de pat (o dată la 7 zile).

Dimensiuni reglementate la nivel național

Elemente de bază și structura taberei

Legendă:

1. Punctul de control;
2. Punctul de primire, evidență și repartitie a sinistratilor;
3. Punctul de triaj și prim ajutor/ Infirmerie, punct medical și izolator;
4. Punctul de distribuie ajutoare (echipament);
5. Depozitul pentru bunurile sinistratilor;
6. Depozit de alimente și bucătăria;
7. Sala de mese;
8. Corturi femei;
9. Corturi pentru bărbați;
10. Corp gardă pentru poluția locală;
11. Cabine ecologice;
12. Stație de iluminat/grup electrogen;
13. Cort de asistență religioasă;
14. Corturi de familisti și copii;
15. Punct de adunare resturi menajere;
16. Conducerea taberei/ punct de conducere și coordonare a masurilor de ordine și sig. Publică;
17. Cort pentru îmbăiere;
18. Sector Tehnic mijloace de transport și mașini de intervenție;
19. Cort/sala de clasă școală;
20. PSI/Autospeciale pentru stingerea incendiilor;
21. Stație de filtrare a apei/cisternă apă potabilă;
22. Parcare auto sinistrati

Conform Ordinului 1494 din 7 noiembrie 2006 pentru aprobarea Normelor tehnice privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrati în situații de urgență, emis de Ministerul Administrației și Internelor, publicat în Monitorul Oficial nr. 926 din 15 noiembrie 2006, intrat în vigoare la 15 decembrie 2006, **cap. I, art. 1, taberele de sinistrati** se organizează înainte, în timpul sau după manifestarea acelor factori care conduc la situații de urgență. **Conform art. 2**, zonele de dispunere a acestor tabere se stabilesc în prealabil în planurile de evacuare în caz de urgență și prin aplicarea normelor de igienă individuală și colectivă, aprovizionarea cu alimente de bază și apă potabilă, mijloace de comunicații etc. **Conform art. 3**, tabăra trebuie să fie situată în afara zonei de pericol. În ceea ce privește decizia de instalare a taberei, **în cap. I, art. 4** este precizat faptul că această decizie este luată de „primarul unității administrativ-teritoriale sau de prefect, la propunerea comitetului pentru situații de urgență, în funcție de amploarea dezastrului, respectiv dacă acesta afectează una sau mai multe localități de pe raza unui județ”

Referitor la constituirea taberei, **în cap. II, art. 5** este precizată informația conform căreia tabăra este constituită din corturi, barăci/module sau poate fi mixtă. **Art. 6 și art. 7** prezintă informații cu privire la terenul de amplasare al taberei și despre modul de împărțire al acesteia. Tabăra trebuie să fie amplasată în apropierea unei surse de apă, să asigure posibilități de racordare la rețeaua electrică, să ofere condiții de protecție împotriva incendiilor etc. Aspectele referitoare la conducerea taberei sunt regăsite în art. 8, în timp ce în **art. 9 și art. 10** sunt regăsite informații cu privire la zona de cazare (distanța dintre corturi și amplasarea paturilor) și zona activităților auxiliare.

Pentru prevenirea incendiilor, **art. 11** informează cu privire la stabilirea unor locuri special destinate pentru fumat și dotarea pachetului de incendiu cu mijloacele de primă intervenție. **Art. 12** prevede ca pentru buna organizare și gestionare a taberei, fiecare sinistrat cazat în tabăra va avea un **ecuson** care va conține numărul de ordine din registrul de primire/repartiție, numele și prenumele, seria și numărul cărții de identitate, precum și cortul/baraca în care este cazat. **În art. 13** este precizat faptul că întreaga activitate de primire, luarea în evidență, triajul sanitar și repartitia spațiilor de cazare este **reglementată** prin dispoziții interne de către comitetele locale pentru situații de urgență.

Conform **art. 14**, serviciile medicale sunt asigurate de către personalul specializat din unitățile sanitare-teritoriale ale Ministerului Sănătății Publice, Societății Naționale de Cruce Roșie din România, precum și alte structuri specializate. În **art. 15**, sunt precizate aspectele referitoare la măsurile de ordine și siguranța publică, paza taberei și evidența persoanelor fiind realizate de structurile Ministerului Administrației și Internelor, constând în asigurarea pazei taberei de sinistrat, participarea la distribuie ajutoarelor umanitare.

Art. 16 prevede aspectele referitoare la fondurile financiare pentru organizarea, pregătirea și desfășurarea taberei. Fondurile sunt asigurate după caz din bugetul de stat și bugetele locale, precum și din alte surse legal constituite „pe timp de normalitate”. În **art. 17** este menționat aspectul referitor la logistica taberelor și faptul că aceasta este asigurată de consiliile județene/locale. Conform **art. 18**, aprovizionarea cu produse alimentare și industriale se realizează de către comitetele pentru situații de urgență locale/județene în sistem raționalizat.

Capitolul 3 prevede aspectele referitoare la **activitățile administrative** în tabără. Conform **art. 19**, coordonarea activităților administrative este asigurată de **șeful taberei** desemnat din rândul membrilor comitetului local pentru situații de urgență de către președintele acestuia. Șeful taberei se subordonează nemijlocit președintelui comitetului local, organizează și încadrează personalul din tabără, elaborează regulamentul, răspunde de amenajarea taberei și informează periodic comitetul local cu privire la situația din tabără. **Art. 20** prevede aspectele referitoare la protejarea mediului, iar **art. 21** prevede aspectele referitoare la dezafectarea taberei și luarea măsurilor necesare pentru refacerea mediului deteriorat.

Reguli de conduită conform Ordinului 1494/2006

Reguli de conduită

1. La sosirea în tabără, prezentați-vă la biroul primire, evidență și repartiție.
2. Declarați persoanele despre care aveți cunoștință că sunt dispărute sau decedate.
3. Declarați bunurile distruse sau pierdute.
4. La primul semn de îmbolnăvire aveți obligația de a vă prezenta la punctul de asistență medicală.
5. Prezentați-vă la punctul de distribuire a ajutoarelor pentru ridicarea altor bunuri.
6. Predați bunurile de valoare la biroul/punctul de primire a bunurilor.
7. Păstrați ordinea, disciplina și curățenia în incinta taberei.
8. Respectați măsurile P.S.I.
9. Serviți hrana numai în locurile amenajate special pentru acest scop.
10. Efectuați îmbăierea și spălarea echipamentului conform programelor stabilite.
11. Păstrați-vă locul repartizat în cort și în sala de mese.
12. Parcați mașinile proprietate personală numai în locurile special amenajate.
13. Consumul de băuturi alcoolice este strict interzis.
14. Limitați-vă deplasarea prin tabără la strictul necesar.
15. Precizările personalului de deservire sunt obligatorii pentru toți membrii taberei.
16. Persoanele afectate de traume psihice pot beneficia de consilierea medicului psihiatru și de asistență religioasă.
17. Părăsirea taberei fără aprobare este strict interzisă.

Standarde minime și servicii furnizate în taberele de sinistrați

Standarde minime

Conform *National Disaster Management Authority Guidelines on Minimum Standards of Relief*⁴², standardele minime se împart după cum urmează:

- **Standarde minime privind adăposturile în taberele de ajutorare**

(a) Administrația de stat / UT / districtuală trebuie să ia măsurile necesare pentru a identifica în prealabil locații / clădiri precum școli locale, centre anganwadi / adăposturi împotriva ciclonilor / centre comunitare / săli de căsătorie etc., care pot fi folosite ca adăposturi de ajutor unde oamenii pot fi cazați în caz de dezastru în zonă. În astfel de centre, trebuie asigurate facilitățile necesare, cum ar fi un număr suficient de toalete, alimentarea cu apă, generatoare cu combustibil pentru alimentarea cu energie electrică în caz de dezastru.

(b) După un dezastru, este necesar un spațiu acoperit mare pentru a găzdui persoanele afectate. Pentru a evita amenajările de ultim moment și costurile ridicate, statele/UAT-urile pot explora opțiunea de a încheia memorandumuri de înțelegere în avans cu producătorii/furnizorii pentru furnizarea de adăposturi/ corturi/toalete/toalete mobile și urinare etc. prefabricate rapid din fabrică, care pot fi demontate și preluate de furnizor după închiderea taberei. Acest aranjament va evita întârzierile în amenajarea taberei și facturarea exorbitantă a consumabilelor esențiale.

(c) În centrele de asistență, se asigură 3,5 metri pătrați de suprafață acoperită pe persoană cu instalații de iluminat de bază pentru a găzdui victimele. În zonele muntoase, suprafața minimă acoperită va fi relaxată din cauza lipsei de teren plat disponibil / zonă construită. Se va acorda o atenție deosebită siguranței și intimității deținuților, în special a femeilor, văduvelor și copiilor. Ar trebui să se ia măsuri speciale pentru persoanele cu handicap, bătrâni și pacienți cu probleme medicale grave.

(d) Centrele de asistență trebuie să aibă un caracter temporar și să fie închise de îndată ce

ce revine normalitatea în zonă.

(e) Un număr suficient de locații, în funcție de densitatea populației, trebuie identificate ca centre de asistență și alocate cu mult timp înainte, în momentul planificării și dezvoltării unui metrou/oraș/oraș.

- **Standarde minime în ceea ce privește hrana în taberele de ajutorare;**

(a) Se furnizează lapte și alte produse lactate pentru copiii și mamele care alăptează. Se depun toate eforturile, în circumstanțele date, pentru a se asigura că o cantitate suficientă de alimente este pusă la dispoziția persoanelor afectate (în special pentru persoanele în vârstă și copii) adăposturi Lcompe

(b) Se iau măsuri suficiente pentru a asigura igiena în bucătăriile comunitare și în cele din tabere. Data de fabricație și data de expirare de pe produsele alimentare ambalate trebuie avute în vedere înainte de distribuire.

(c) Se asigură că bărbaților și femeilor li se furnizează alimente cu un conținut caloric minim de 2.400 Kcal pe zi. În ceea ce privește copiii / sugarii, alimentele care vor fi furnizate vor fi de 1.700 Kcal pe zi.

⁴² <https://nidm.gov.in/PDF/pubs/NDMA/19.pdf>

- **Standarde minime privind apa în taberele de ajutorare**

(a) În taberele de ajutor trebuie să se asigure o cantitate suficientă de apă pentru curățenia personală și spălarea mâinilor.

(b) Se poate asigura că în taberele de ajutorare este pusă la dispoziție o cantitate minimă de 3 litri de apă potabilă pe persoană, pe zi. În plus, autoritățile de stat/UT/ districtuale ajustează cantitatea minimă de apă etc. în funcție de practicile geografice, demografice și sociale din regiune. În cazul în care nu sunt posibile alte mijloace de furnizare a apei potabile sigure, trebuie să se asigure cel puțin dubla clorinare a apei.

(c) Pentru a asigura o aprovizionare adecvată cu apă, locația sursei de alimentare cu apă trebuie să fie de preferință în incinta adăpostului de ajutor/campul de campanie. Cu toate acestea, distanța maximă de la tabăra de ajutorare până la cel mai apropiat punct de alimentare cu apă nu trebuie să fie mai mare de 500 mtr. dacă este disponibilă alimentarea cu apă de la robinet

- **Standarde minime privind salubritatea în taberele de ajutorare;**

a) Numărul de toalete: Se poate amenaja / construi 1 toaletă pentru 30 de persoane. Toaleta separată și zona de baie să fie asigurată pentru femei și copii. Cel puțin 15 litri de apă pe persoană trebuie să fie amenajate pentru toalete / băi. Trebuie asigurată o instalație de spălare a mâinilor în toalete. Pot fi luate măsuri pentru controlul răspândirii bolilor. Kiturile de demnitate pentru femei trebuie să fie prevăzute cu șervețele igienice și pungi de hârtie de unică folosință cu etichetare corespunzătoare.

(b) Toaletele nu trebuie să se afle la mai mult de 50 m de taberele de ajutorare. Latrinele cu groapă și căile de înmuiere trebuie să fie la cel puțin 30 m de orice sursă de apă subterană, iar fundul oricărei latrine trebuie să fie la cel puțin 1,5 m deasupra nivelului apei.

(c) Scurgerea sau deversarea din sistemul de defecare nu trebuie să se îndrepte spre nicio sursă de apă de suprafață sau sursă de apă subterană de mică adâncime.

- **Standarde minime privind asigurarea medicală în taberele de ajutorare;**

(a) Echipele medicale mobile vizitează taberele de ajutorare pentru a asista persoanele afectate. Se iau măsuri pentru a evita răspândirea bolilor transmisibile.

(b) În cazul în care taberele de ajutorare se întind pe o perioadă lungă de timp, atunci se pot lua măsurile necesare pentru tratamentul psihosocial.

(c) Ar trebui înființată o linie telefonică de asistență, al cărei număr de contact și detalii vor fi afișate în zonele de ajutorare/adăposturi și vor fi făcute publice în mod corespunzător pentru a informa populația.

(d) Pentru femeile însărcinate, administrația locală trebuie să ia măsurile de bază necesare pentru o naștere în condiții de siguranță.

(e) Se vor încheia legături/acorduri prelabile cu spitalele guvernamentale/private, astfel încât medicii/personalul paramedical necesar să fie disponibil în scurt timp pentru taberele de ajutorare pentru a se ocupa de persoanele afectate.

În ceea ce privește persoanele afectate care sunt trimise la spitale pentru tratament/operație etc., se organizează un transport adecvat pentru a ajunge la spitalul trimis.

(f) Pentru a gestiona victimele în masă în caz de dezastru, se elaborează planuri de urgență prealabile pentru gestionarea victimelor multiple.

- **Standarde minime de ajutor pentru văduve și orfani**

(a) În fiecare tabără, se ține un registru separat pentru înscrierea detaliilor femeilor care sunt văduve și pentru copiii care au rămas orfani din cauza dezastrului. Detaliile complete ale acestora sunt înscrise în registru, contrasemnate corespunzător de către funcționarii în cauză, iar acest registru este păstrat ca document permanent la administrația districtuală.

(b) Se acordă o atenție specială văduvelor și orfanilor care sunt separați de familiile lor. Pentru văduve, se eliberează un certificat de către administrația districtuală care să ateste că aceasta și-a pierdut soțul în dezastru și acesta se eliberează în termen de 15 zile de la dezastru.

(c) Deoarece văduva/familia este slabă din punct de vedere economic, administrația de stat va oferi o sumă rezonabilă pentru ritualurile funerare ale soțului ei, iar această plată va fi dedusă din compensația financiară/ajutorul ulterior care va fi plătit de către Guvern.

(d) În termen de 45 de zile de la dezastru, trebuie să se dispună compensațiile financiare necesare și alte tipuri de asistență guvernamentală pentru văduvă și pentru copiii orfani. În ceea ce privește copiii orfani, se eliberează un certificat similar, iar copiii trebuie să fie îngrijiți în mod corespunzător, iar fondurile care pot fi oferite copiilor de către guvern trebuie să fie depuse în mod corespunzător într-o bancă PSU într-un A/C comun, în care collectorul / DC este primul titular al contului bancar. Dobânda din acest fond poate fi acordată copilului/tutorelui în fiecare lună pentru întreținerea corespunzătoare a acestuia. Educația copilului va fi asigurată de către administrația districtuală/locală.

(e) În ceea ce privește asistența ex gratia în caz de pierderi de vieți omenești, precum și asistența pentru pagubele suferite de locuințe și pentru refacerea mijloacelor de subsistență, normele prevăzute de Guvernul Indiei (Ministerul Afacerilor Interne) pentru asistența din partea SDRF ar trebui să constituie standardele minime de ajutorare.

Servicii

Conform International Rescue Committee, serviciile sau misiunea IRC prevede oferirea de:

1. **Bunăstare economică** - cele mai elementare nevoi de supraviețuire sunt asigurate;
2. **Educație** - oferirea de oportunități educaționale sigure și de calitate, care îi pot ajuta pe oameni să dobândească abilitățile de care au nevoie pentru a supraviețui și prospera;
3. **Aducerea la cunoștință a drepturilor refugiaților**
4. **Sănătate** - ajutor pentru recuperare pentru refugiații care s-au confruntat cu conflicte/dezastre naturale etc, încercându-se reducerea riscului de îmbolnăvire;
5. **Siguranță** - oferirea de protecție după conflicte și dezastre împotriva vătămarilor, precum și construirea de comunități mai sigure pentru înțelegerea drepturilor omului.
6. **Servicii de protecție** - asigurarea protecției împotriva violenței, abuzului și exploatării. Protejarea femeilor și fetelor din taberele de refugiați⁴³.

Conform Jesuit Refugee Service, serviciile sau misiunea JRS prevede oferirea de:

⁴³ <https://www.rescue.org/what-we-do>

1. **Reconciliere** - JRS articulează reconcilierea ca o călătorie pentru „crearea unor relații corecte” între refugiați;
2. **Servicii de educație și mijloace de trai** - Mâncarea, apa, adăpostul, îmbrăcăminte și accesul la asistență medicală vin în minte atunci când luăm în considerare situația refugiaților. Totuși, alte nevoi trebuie luate în considerare în situațiile în care refugiații se găsesc strămutați pentru perioade din ce în ce mai lungi. În aceste situații prelungite, viața nu poate fi pusă pe o perioadă nedeterminată: copiii au dreptul la o educație de calitate, iar adulții trebuie să învețe limba comunităților gazdă și să dobândească abilități pentru a-și susține familiile.
3. **Advocacy** - Pe teren, personalul nostru pledează frecvent în numele refugiaților care au nevoie de ajutor pentru a-și proteja drepturile și demnitatea sau pentru a satisface nevoi de bază, cum ar fi adăpost și hrană.
4. **Suport Psihologic** - Deplasarea forțată poate perturba relațiile și practicile care favorizează reziliența și vindecarea în indivizi, familii și comunități. În urma unor astfel de perturbări, persoanele strămutate pot avea nevoie de sprijin psihologic și social suplimentar pe măsură ce se adaptează la circumstanțe noi, neașteptate.
5. **Asistență de urgență** - JRS oferă asistență refugiaților atunci când este nevoie de ajutor de urgență. Majoritatea operațiunilor de ajutorare sunt inițiate cu un preaviz limitat și au o perioadă scurtă de implementare.
6. **Servicii de sănătate** - asigurarea eliberării de medicamente, transportul la centre medicale, servicii de interpretare, servicii medicale de specialitate, teste în laborator etc.
7. **Protecție** - oferirea de informații despre cadrele juridice și administrative din țările de destinație⁴⁴.

Conform UNHCR, în situațiile de strămutare pe termen lung, serviciile oferite în tabere sunt extinse pentru a include oportunități educaționale și de subzistență, precum și materiale pentru a construi locuințe mai permanente pentru a-i ajuta pe oameni să-și reconstruiască viața⁴⁵.

Conform Camp Management Toolkit, o tabără bine concepută ar trebui să protejeze mediul înconjurător și să contribuie la prevenirea incendiilor și a focarelor de boli. Hrana, punctele de acces la apă și latrinele ar trebui să fie iluminate corespunzător și să se afle în apropierea adăposturilor pentru a proteja femeile și fetele împotriva violenței sexuale și de gen (SGBV), iar facilitățile ar trebui să le ofere refugiaților posibilitatea de a avea acces la economia locală, la infrastructura și la serviciile comunității gazdă⁴⁶.

Categorii de beneficiari

A) Categorii

Conform Camp Management Toolkit, *Protection of Persons with Specific Needs*, categoriile de beneficiari și serviciile aferente nevoilor acestora sunt⁴⁷:

Categorii de Populații	Grupuri cu nevoi specifice
Fete/Băieți	- Copii neînsoțiți de părinți - Fete însărcinate - Copii căsătoriți - Copii supraviețuitori ai violenței bazate pe gen - Copii asociați cu grupuri/forțe armate
Tineri	- Tineri șomeri - Tineri care au abandonat școala - Tineri asociați cu grupuri/forțe armate

⁴⁴https://jrs.net/en/our-work/?gad=1&gclid=CjwKCAjw6liiBhAOEiwALNqncdCLmQv086hQ_U3gYZZKOrclYt3LPQrrsWq86tMav-gpY5YH0IKGyx0CzbAQAvD_BwE

⁴⁵ <https://www.unrefugees.org/refugee-facts/camps/>

⁴⁶ <https://www.cmtoolkit.org/chapter/food-security-and-non-food-items>

⁴⁷ <https://www.cmtoolkit.org/chapter/protection-persons-specific-needs/introduction>

Femei	- Femei singure - Femei supraviețuitoare ale violenței de gen - Femei însărcinate/lăuze - Văduve - Capul familiei
Persoane în vârstă	- Fără familie sau fără ajutorul comunității, care au în responsabilitate copii sub 18 ani
Persoane afectate de boală/traumă/cu dizabilități	- Persoane bolnave fără familie sau fără suportul comunității - Persoane cu dizabilități fizice - Persoane cu dizabilități psihice - Persoane care au sau au risc de HIV/SIDA - Supraviețuitori ai tuturor
Grupuri minoritare	- Minorități religioase - Minorități lingvistice - Grupuri pastorale/nomazi - Grupurile LGBT - Minorități etnice
Bărbați	- Supraviețuitori ai violenței sexuale - Bărbați singuri - Bărbați lipsiți de drepturi

Copii

- Asigurarea înregistrării nașterilor și furnizarea de certificate de naștere; Crearea de spații adecvate pentru copii din tabără și instituirea de măsuri de educație incluzivă în tabără sau în zonele din apropiere;
- să prevină separarea în continuare a copiilor prin inițierea unor sesiuni de informare și conștientizare pentru toți rezidenții taberei cu privire la riscurile de separare în timpul relocării sau al repatrierii/reîntoarcerii, sau prin anumite activități pe care copiii ar putea fi solicitați să le facă în afara taberei, de exemplu, colectarea de lemne de foc
- să încurajeze participarea rezidenților la identificarea și punerea în aplicare a măsurilor care pot fi luate pentru a preveni separarea sau răpirile. Aceste măsuri pot include monitorizarea, sensibilizarea, precum și dezvoltarea unor sisteme de răspuns în cadrul taberei, prin care copiii să știe unde să meargă și ce să facă dacă sunt separați de familia lor
- să se asigure că există servicii de localizare a părinților sau a îngrijitorilor principali legali sau obișnuiți, cu scopul de a realiza reunificarea familiei cât mai curând posibil, în strânsă colaborare cu ministerele de resort
- să se asigure că un sistem de monitorizare a protecției copilului, instituit de către ministerele de resort în colaborare cu agențiile de protecție a copilului și ONG-urile, include monitorizarea copiilor neînsoțiți și separați. Voluntarii din rândul persoanelor strămutate sau al refugiaților pot fi, de asemenea, instruiți ca lucrători comunitari sau sociali pentru a ajuta la activitățile de formare și monitorizare.
- să promoveze înființarea de servicii specializate de asistență psihosocială în tabără, având în vedere efectele nocive pe care separarea le poate avea asupra bunăstării psihologice a unui copil.

Persoane cu dizabilități

- asigurarea faptului că serviciile și instalațiile din tabere, cum ar fi latrinele și dușurile, sunt accesibile persoanelor cu handicap. Accesul acestora la servicii și la articolele de primă necesitate trebuie evaluat și, dacă este necesar, ar trebui puse în aplicare mecanisme alternative pentru a furniza astfel de servicii
- stabilirea unor mecanisme de sprijin la nivelul comunității pentru furnizarea de asistență, monitorizarea situației acestora, inclusiv prin vizite la domiciliu efectuate de voluntari, și colaborarea cu persoanele care le

îngrijesc pentru a se asigura că nevoile, preocupările, capacitățile și resursele specifice ale acestora sunt luate în considerare la identificarea riscurilor de protecție și a răspunsurilor

- încurajarea agențiilor de a angaja persoane cu handicap, acolo unde este posibil.

Minorități

- Creșterea gradului de conștientizare cu privire la problemele de protecție cu care se confruntă persoanele LGBTI prin intermediul forumurilor de coordonare a ONG-urilor
- să identifice agențiile locale din comunitatea sau țara gazdă care au experiență de lucru cu persoanele LGBTI.
- identificați oportunitățile de a valorifica experiența acestora pentru a sprijini asistența acordată persoanelor LGBTI
- să colaboreze cu agențiile de protecție specializate pentru a stabili un mecanism de gestionare a problemelor de protecție legate de persoanele LGBTI. Acest lucru poate include crearea de spații sigure și de servicii de sprijin, cum ar fi centre de primire la fața locului desemnate, unde pot fi furnizate servicii, inclusiv consiliere juridică, adăpost temporar, asistență medicală și sprijin psihosocial. Aceasta poate implica, de asemenea, colaborarea cu ICNUR și cu ONG-urile pentru a ajuta persoanele LGBTI să raporteze la poliție incidentele violente, în cazul în care acestea decid să facă acest lucru.
- Utilizarea rezultatelor evaluărilor participative pentru a analiza contextul și interacțiunea dintre diferitele grupuri din tabără și pentru a informa programarea taberei și proiectarea activităților.
- să localizeze instalațiile și serviciile din tabără astfel încât să se asigure că grupurile minoritare au un acces semnificativ și sigur la acestea, inclusiv să asigure disponibilitatea și accesul la serviciile religioase și la locurile de cult să încurajeze și să sprijine organizarea de evenimente pentru a celebra tradițiile și practicile culturale.

Conform Forced Migration, *Sheltering animals in refugee camps*, condițiile de trai pentru animale în tabere sunt următoarele:

Planificatorii și managerii taberelor trebuie să țină cont mai mult de nevoile animalelor pentru ca persoanele strămutate să beneficieze în continuare de această interacțiune. Una dintre provocările cheie în răspunsul la urgență este planificarea sprijinului pe termen lung. Cu toate acestea, animalele din taberele de refugiați suferă nu numai de lipsa de sprijin pe termen lung, ci în majoritatea cazurilor sunt și neglijate în timpul răspunsului inițial.

Proiectul Ghid și standarde de urgență pentru animale (LEGS) a publicat standarde și linii directe pentru proiectarea, implementarea și evaluarea intervențiilor la animale. [Din păcate, acestea nu sunt utilizate pe scară largă în situații de urgență, fie din cauza lipsei de conștientizare a existenței lor, a lipsei de finanțare și/sau a timpului, fie din cauza unei combinații de factori. Trebuie să existe un efort mai concertat pentru a introduce orientările și standardele organizațiilor, lucrătorilor umanitari și părților interesate, consultând în același timp utilizatorii finali cu privire la modul de îmbunătățire a aplicării practice a LEGS. Cea mai bună modalitate de a oferi un ajutor adecvat oamenilor și animalelor după dezastre este de a consulta oamenii înșiși – aceștia sunt utilizatorii spațiului și proprietarii animalelor. Ei cunosc materialele necesare pentru a construi adăposturi adecvate pentru propriile animale, precum și designul preferat, iar mulți vor avea deja abilitățile necesare în construcție.

Construirea unor adăposturi adecvate pentru animale va reduce posibilitatea apariției problemelor de sănătate în așezări. Nivelul de planificare prealabilă care se poate face pentru cerințele de adăpost pentru animale în deplasare va depinde de natura urgenței și de cooperarea cu comunitatea gazdă. Cu toate acestea, creșterea gradului de conștientizare a proprietarilor cu privire la toate problemele legate de sănătatea și nevoile de adăpost ale animalelor lor va ajuta persoanele strămutate din taberele de refugiați să coexiste cu animalele lor în siguranță, continuând să beneficieze de interacțiunea cu acestea⁴⁸.

⁴⁸ <https://www.fmreview.org/economies/alshawawreh>

Conform Emergency Manual, *Camp Coordination and Camp Management*, managementul unei case de refugiați este imaginată astfel⁴⁹

Camp Management House

Drepturile și obligațiile beneficiarilor/persoanelor cazate în tabără

Conform *Ghidului de organizare și funcționare a taberelor temporare de sinistrați* (Chișinău, pp. 28-29, 2022), drepturile și obligațiile beneficiarilor sunt următoarele⁵⁰:

Pe durata cazării în tabără sinistrații beneficiază de următoarele drepturi:

- să fie asigurate în mod gratuit cu minimul de cazare în limitele capacităților și fondurilor disponibile ale taberei;
- să utilizeze spațiile de folosință comună în limita necesității și destinației acestora;
- să solicite și să primească asistența medicală, socială și psihologică;
- să solicite și să primească asistența specializată în cazul persoanelor cu dizabilități și necesități speciale;
- să se deplaseze liber pe teritoriul taberei, cu excepția locurilor autorizate de administrația taberei (blocul alimentar, depozitele, locul rezervorului cu apă, generatorul electric, etc.)
- să beneficieze în modul stabilit de întâlniri cu vizitatorii;
- să beneficieze de dreptul la corespondență și de acces la mijloacele de informare și comunicare în limitele capacităților disponibile ale taberei;
- să li se respecte opinia în materie religioasă și culturală;
- să-și organizeze timpul liber cu respectarea strictă a programului de activități zilnice;

⁴⁹

<https://www.iom.int/sites/g/files/tmzbd1486/files/documents/CampCoordinationandCampManagement%20Manual.pdf>

⁵⁰ <https://sph.md/wp-content/uploads/2022/09/Ghid-Tabere-pentru-sinistrati.pdf>

- să înainteze cereri și plângeri (reclamații, propuneri, sesizări) administrației taberei, precum și organelor ierarhice superioare.

Realizarea drepturilor persoanelor cazate nu trebuie să lezeze drepturile și interesele legitime ale altor persoane, inclusiv a altor persoane cazate, precum și să încalce modul și condițiile de funcționare ale taberei.

Pe durata cazării în tabără sinistrată sunt obligați:

- să prezinte la intrarea și înregistrarea în tabără documente veridice de identitate;
- să respecte programul zilnic, ordinea interioară și repartizarea pe încăperi stabilite în momentul cazării în tabără;
- să respecte regulile și normele de igienă personală și colectivă;
- să respecte regulile de securitate anti-incendiară;
- să îndeplinească cerințele legitime ale administrației și personalului taberei și să nu întreprindă activități care împiedică exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu ale acestora;
- să permită să fie supus examinării medicale în scopul depistării maladiilor infecțioase, precum și depistării faptelor de consum al băuturilor alcoolice, substanțelor stupefiante și substanțelor toxice;
- să respecte personalitatea, demnitatea, onoarea, convingerile religioase ale altor persoane cazate în tabără;
- să aibă o atitudine grijulie față de bunurile materiale, utilajul, inventarul și alte bunuri din dotarea taberei;
- să repare în modul stabilit de legislație daunele pricinuite;
- să părăsească tabăra la data expirării termenului stabilit și să predea bunurile materiale transmise temporar pentru utilizare;
- să informeze administrația taberei despre oricare accidente, incidente, încălcări sau riscuri care pot surveni pe durata aflării în tabără.

Resurse umane și coordonarea taberelor de sinistrați

Conform UNHCR, *Camp coordination and camp management (CCCM)*⁵¹, informațiile cu privire la resursele umane sunt:

Adoptați de la început o abordare participativă și o abordare din perspectiva vârstei, a genului și a diversității (inclusiv a persoanelor care trăiesc cu handicap și a grupurilor marginalizate și stigmatizate).

Promovați reziliența și autosuficiența tuturor persoanelor strămutate și luați măsuri pentru a evita dependența. Asigurați-vă că operațiunile CCCM beneficiază de sprijin specializat în materie de GI.

Monitorizați în permanență aspectele transversale (gen, mediu, participare echitabilă a comunității, protecție) pentru a vă asigura că aceste aspecte sunt abordate.

Pregătiți o strategie pe termen lung cât mai devreme posibil. Aceasta ar trebui să includă planuri pentru închiderea taberei, soluții și ieșire/preluare.

⁵¹ <https://emergency.unhcr.org/emergency-assistance/shelter-camp-and-settlement/camps/camp-coordination-and-camp-management-cccm>

Solicitarea și furnizarea de cursuri de formare și de dezvoltare a capacităților CCCM pentru toate părțile interesate relevante.

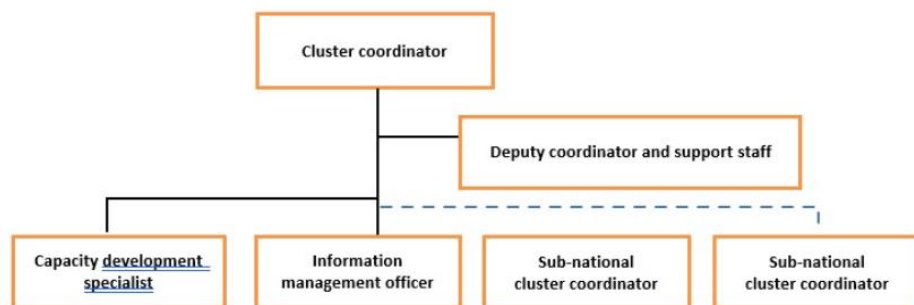
- Să analizeze dacă este oportună activarea grupului CCCM.
- Să se asigure că rolurile și responsabilitățile CCCM sunt clar definite, convenite, înțelese și difuzate pe scară largă.
- Asigurați resursele financiare de care partenerii vor avea nevoie pentru a-și îndeplini responsabilitățile de gestionare și administrare a taberelor.

Conform UNHCR, Camp coordination and camp management (CCCM)⁵², informațiile cu privire la resursele umane sunt:

Structura și responsabilitățile unui cluster CCCM la nivel național - Un grup național ar trebui să formeze o **echipă de coordonare CCCM** capabilă să asigure o conducere eficientă a grupului. În mod ideal, aceasta ar trebui să fie formată din cel puțin trei membri: un coordonator de grup, un responsabil cu gestionarea informațiilor (IMO) și un specialist în dezvoltarea capacităților. În anumite medii geografice sau operaționale, pot fi necesare mecanisme de coordonare subnaționale suplimentare.

Este important să **definiți rolurile și responsabilitățile între funcțiile CA, CC și CM**. Definiți în scris ce actori vor fi responsabili pentru fiecare funcție specifică a arhitecturii CCCM. În funcție de context, este posibil ca actorii CM să fie nevoiți să preia funcțiile CA, sau guvernul va prelua atât CA, cât și CM. Ceea ce este esențial este să se definească în mod clar ce actori specifici sunt responsabili pentru ce activități specifice și să se poată face referire la un document care să prezinte aceste activități.

Un grup național ar trebui să formeze o echipă de coordonare CCCM capabilă să asigure o conducere eficientă a grupului. În mod ideal, aceasta ar trebui să fie formată din cel puțin trei membri: un coordonator de grup, un responsabil cu gestionarea informațiilor (IMO) și un specialist în dezvoltarea capacităților. În anumite medii geografice sau operaționale, pot fi necesare mecanisme de coordonare subnaționale suplimentare. Echipa va fi formată din:

An example of a possible minimum CCCM cluster coordination structure for a system-wide L3 emergency

Exemplu de coordonare, conform UNHCR, Camp coordination and camp management (CCCM)⁵³

⁵² https://emergency.unhcr.org/coordination-and-communication/cluster-system/camp-coordination-and-camp-management-cccm-cluster-iasc?lang=en_US

⁵³ *Ibidem*.

Coordonatorul clusterului

Un coordonator de grup CCCM al UNHCR raportează reprezentantului UNHCR sau (în grupurile subnaționale) șefului de birou și este responsabil pentru asigurarea conducerii generale a grupului. Acesta/aceasta colaborează îndeaproape cu alți coordonatori de grupuri la nivel național și, în special, cu Protecția, Adăpostul și Apa, Salubritatea și Igiena (WASH). Pentru îndrumare și sprijin, el/ea păstrează, de asemenea, o strânsă legătură cu coordonatorul clusterului global CCCM al UNHCR și cu echipa de sprijin. Numirea unui ONG în calitate de copreședinte sau cofacilitator promovează incluziunea, dar această decizie ar trebui să fie discutată și aprobată de partenerii clusterului. Un memorandum de înțelegere sau termenii de referință (ToR) ar trebui să clarifice rolurile și responsabilitățile exacte ale co-facilitatorului și să definească linii clare de responsabilitate. De obicei, UNHCR își va asuma rolul de lider, iar copreședintele sau cofacilitatorul îl sprijină. Numirea unui cofacilitator are implicații importante și ar trebui să fie evaluată în consultare cu coordonatorul clusterului global CCCM al UNHCR.

Ofițer de gestionare a informațiilor

Un ofițer de gestionare a informațiilor (IMO) raportează coordonatorului clusterului și este responsabil pentru identificarea și satisfacerea cerințelor de analiză a datelor și de informare la o serie de niveluri. Activitatea IMO: sprijină prioritățile clusterului, informează procesul decizional al coordonatorului umanitar (HC) sau al echipei umanitare de țară (HCT), consolidează sistemele de colectare și prelucrare a datelor, stabilește mecanisme de diseminare a informațiilor și facilitează schimbul de informații între părțile interesate cheie.

Specialist în dezvoltarea capacităților

În principiu, un specialist în dezvoltarea capacităților ar trebui să fie detașat alături de coordonatorul de grup și de OMI. Experiența a arătat că este necesară o formare în domeniul CCCM într-un stadiu incipient, deoarece mulți dintre noii angajați la începutul unei situații de urgență nu sunt familiarizați cu conceptele CCCM.

Coordonarea la nivel subnațional și pe teren

Situațiile de urgență complexe sau răspunsurile răspândite geografic pot necesita o coordonare suplimentară la nivel subnațional sau pe teren. Coordonatorii subnaționali și resursele de sprijinire a coordonării subnaționale pot fi mobilizate din exterior, dar și pe plan intern, prin intermediul unor acorduri de parteneriat de rezervă sau al membrilor clusterului CCCM (dacă aceștia doresc și au capacitatea necesară)

Creați un grup consultativ strategic (GCS) - În mod ideal, un GCS nu ar trebui să aibă mai mult de șase membri. Grupul este responsabil pentru dezvoltarea direcției strategice a clusterului.

Definiți domeniul de aplicare a intervenției CCCM - Va implica intervenția doar taberele formale sau o varietate de așezări informale și medii comunale în afara taberelor? Va implica persoane care trăiesc cu comunitățile și familiile gazdă? Stabiliți în mod clar și în scris ce va acoperi și ce nu va acoperi clusterul. În funcție de context, se poate anticipa o suprapunere cu mecanismele de coordonare intercluster ale OCHA. Delimitarea acestor responsabilități ar trebui să fie făcută clar în scris și să se bazeze pe resursele umane reale și pe capacitatea de a acoperi în mod eficient domeniul de aplicare definit.

Schițați o strategie CCCM - Inițial, elaborați rapid un document "vieu" de o pagină care să stabilească ce ar dori să facă clusterul (de ce, de către cine, cum și până când). Nu urmăriți perfecțiunea: creați ceva care să stabilească direcția și apoi elaborați-o în timp.

Continuați să dezvoltați capacitățile și organizați sesiuni de informare - Având în vedere că noile situații de urgență presupun adesea un grad ridicat de rotație a personalului și de recrutare, ar trebui să se organizeze sesiuni continue de informare și formare CCCM în lunile inițiale pentru a asigura tranziții fără probleme și un răspuns de calitate susținut.

Produse de gestionare a informațiilor - Stabiliți o diseminare regulată și previzibilă a produselor de gestionare a informațiilor. Inițial, acestea ar trebui să includă 3/4W (Cine, Ce, Când, Unde) și informații de bază privind populația, indicatorii cheie și cartografierea. În cele din urmă, acestea ar trebui să evolueze către profiluri mai complete ale taberelor și date-cheie privind tendințele de deplasare.

